

*Verslag van mijn Pelgrimstocht;
Camino Le Puy en Velay (Via Podiensis) en vervolgens
Camino Frances naar Santiago de Compostela.
Ruim 1500 km. wandelen.*

0e loopdag, zaterdag 28 juli. Ik ben er klaar voor: Ik vlieg maandag 11 juni vroeg vanaf Schiphol naar Lyon (Frankrijk) voor mijn 5e/6e Pelgrimstocht. Eerst nog een stuk met de trein naar Via Le Puy en Velay en dan dinsdag lopen richting Santiago de Compostela. Ik start dus een week eerder dan eerst was gepland. Ik heb er weer een enorme zin. Voor het eerst start ik nu in Frankrijk en loop een groot gedeelte door de wijngebieden. Ik neem nu wel een klein tentje, slaapzak en luchtbedje mee om niet in de situatie te belanden dat er geen overnachtingsplaats vrij is. Normaal loop ik eerder of later in het seizoen. Dat betekent ook dat, wanneer ik het wil, wat verder door kan lopen. De consequentie is dat ik wel 2,5 kilo meer moet meedragen. Nu weegt mijn rugzak 11 kilo. Het kan nu wel warmer zijn vanwege de zomerperiode. Maar ja, ik ben ondertussen al wat gewend. Ik zal iedere 3-4 dagen mijn dagboek verslagen posten. Groeten, en tot mijn volgende verslag. Camino Le Puy en Velay (Via Podiensis)

Op Maandag 11 juni 2018 ben ik om 07.30 uur vanaf Schiphol vertrokken naar Lyon. Bij aankomst werd ik overvallen door alleen maar regen. Het schijnt hier al meer dan een maand gewoon ronduit slecht weer te zijn. Zelfs sneeuwbuien. Toen nog ruim 2 uur met de trein naar Le Puy en Velay. De route liep parallel aan de rivier de Loire. Ja, hier komt de Loire helemaal vandaan. Toen direct naar mijn Albergue gegaan welke in vooraf had gereserveerd. Achteraf niet echt nodig geweest, van de 72 bedden ben ik de enige bewoner. Wel zaten in de trein zeker 20 backpackers. Nadat ik mij geïnstalleerd had ben ik het stadje ingegaan, naar de Cathedraal om daar mijn 1e stempel in mijn Credential te halen.

Het was toen net even droog, ik had dus goede hoop. Dus niet. Vlak nadat ik de Cathedraal had verlaten begon het "toch" te regenen. Echte hoosbuien. Ik schuilen in een cultureel centrum want drinkgelegenheden waren niet direct in de buurt. Na meer dan een half uur later, het bleef maar regenen, toch maar weer op pad gegaan. Mijn loopbroek binnen de kortste keer helemaal doorweekt. Mijn tegenjack hield het water wel tegen maar omdat ik een shirt met korte mouwen aan had kreeg ik het erg koud. Wel droog maar koud gevoel door het water. Uiteindelijk zag ik een terrasje met stevige "zonwering" waar ik maar een drankje ben gaan drinken. Geen euro, zoals ik gewend was in Spanje en Portugal maar 4 euro voor een klein glas. IK moet zeggen, de wijn was wel lekker. En ik maar blijven zitten met de hoop dat het droger/droog zou worden. Dus niet, het bleef maar hoven. Het was ondertussen 17.00 uur en wilde wel wat gaan eten. Bekend, maar wel weer teleurgesteld moet je in Frankrijk gewoon wachten tot ongeveer 20.00 uur voor de restaurants opengaan.

In de Albergue was een keukentje dus ik maar langs de supermarkt voor wat pasta, saus en kruiden. IK had n.l. geen zin om rond 20.00 uur met natte kleren weer door de regen te gaan lopen op zoek naar een "eetplek". Ik dus een simpele maaltijd gemaakt en toen ik klaar was met eten klaarde het weer op. Ik balen maar toch niet meer eruit gegaan.

Dan mijn dagverslag gaan schrijven. Og vergeten te vertellen, ik wilde ergens een paraplu proberen te kopen. Nou ja, de meeste winkels waren nog dicht en de enkele die open was verkochten geen Paraplu's. Het is nu 20,30 uur en ga maar proberen te slapen. De weersverwachting

voor dinsdag en woensdag is "regen" dus ik weet nog niet ik mogen ga doen.

1e loopdag. Dinsdag 12 juni, mijn 1e Camino loopdag van Le Puy en Velay naar St. Privat d' Allier. 24 km. De dag begon anders dan ik mij had voorgesteld. Ik ben door mijn wekker heen geslapen en werd pas om 07,45 uur wakker. Na een prima ontbijt In de Albergue om 08,45 uur op pad. Tot mijn grote verrassing regende het niet. Eerst nog het dorpje door en toen gelijk begon een flinke klim. Ik heb vandaag 540 hoogte verschil moeten overbruggen. Voor zo'n eerste dag is het wel even wennen. Het was heerlijk lopen, al snel ontdeed ik mij van wat kleding. Een prachtige route en na de klim over een mooi glooiend terrein. Veel pelgrimsgangers voorbij gelopen. Wel 40. In vergelijking met mijn laatste tocht Via de la Plata is dat veel. Wat mij ook opviel dat er veel groepjes lopen van 4-6 personen. Op een enkele Duitser en Engelsman na allemaal Fransen. En toch nog een flinke regenbui om 13.00 uur. Eerst dacht ik die drijft wel over maar uiteindelijk toch maar de regenhoes over mijn rugzak gedaan en mijn regenjack aangedaan. Vooraf had ik niet bepaalt hoeveel kilometers ik vandaag zou lopen. Flink klimmen en de eerste dag, dus ik dacht ik zie het wel.

Ondertussen vernam ik dat bijna iedereen de slaappleaats had gereserveerd. Om 14,30 uur kwam ik aan in bovengenoemde plaats. Al snel bleek dat alles (de betaalbare overnachtingen) vol/gereserveerd was. Gelukkig bood een oud Frans dametje me aan te bellen naar een bekend Gite. Daar hadden ze zojuist een annulering gekregen, dus ik had geluk. Slechts 7 slaappleaatsen waren er totaal. De eigenaar was een Nederlandse vrouw, Sonja. Zij woont al 17 jaar in Frankrijk. Heerlijk gedoucht en daarna snel naar een lokatie gezocht waar ik de innerlijke mens kon verfrissen. Ja, toch maar eerst een biertje. Straks kijken of ik iets kan eten. Dan maar weer bijtijds naar bed want morgen wil ik ruim 30 km. Lopen. Wel heb ik maar een Albergue gereserveerd. Om naar mijn Albergues te gaan moest ik wel een uur wachten omdat het zo erg regende. Uiteindelijk terug werd ik bij binnenkomst uitgenodigd Door een groep Pelgrimsgangers om met hun mee te eten. Voor 6 personen hadden ze 1 fles wijn ingekocht. Toen toch maar, nu wel met mijn regenjack aan een extra fles (2) gehaald. Na een zeer gezellige avond gaan slapen.

2e loopdag woensdag 13 juni van St. Privat d'Allier naar het gehucht Le Falzet. 31 km. We konden pas ontbijten vanaf 07.30 uur dus op pad om 08.00 uur. Mijn planning was om 30 km. te lopen. En dan om 14.00 uur daar aan te komen. Zowel gisteren en vandaag veel regen, Modderige, kronkelende, kruip door sluip door bospaadjes van hoog naar laag, over stromende (waterbaan) paden. Glibberig, dus uiterst gevaarlijk. Vandaag ook veel wind en koud. Na 20 km. In Saugues maar een petit restaurant in gegaan om bij te komen van deze zwaren tocht door een heerlijk menu+ te nemen. Ik kwam uiteindelijk pas om 16.15 uur aan bij mijn Albergue welke ik gereserveerd had. Het is er echt een uit grootmoeders tijd en ook geleid door een aardig omaatje. Deze Albergue werd verzorgd door de moeder van de eigenaars welke een Kaasboerderij hebben. Met een Zwitser waren we de enige bezoekers. Oma heeft voor ons een heerlijke maaltijd verzorgd en ben nu mijn verhaal aan het schrijven. Morgen kunnen we ontbijten om 06,30 uur zodat ik om 07.00 uur kan gaan lopen. Het plan is om 30 km. Te lopen. IK wel een Albergue toch maar gereserveerd. Zoals het er nu uitziet blijft het morgen droog. Het is nu 20.20 uur en ik denk dat ik rond 21.00 uur ga slapen.

Mijn 3e loopdag Donderdag 14-6-2018 van Le Fazet naar Les Estrets. 30,5 km. Na een goed ontbijt ben ik om 07.10 uur gaan wandelen. Het was koud, ik denk zo'n 8 graden en een sterke wind. Helemaal niet fijn. Gelukkig was het droog. Weer een dag met veel klimmen en dalen over super smalle paadjes vol modder, glad en stijl. Niet echt mijn ding. Rond een uur of 11.00 uur begon gelukkig de zon door te komen. Rond die tijd passeerde in een dorpje waar ze ook een bar met terras hadden. Even gestopt voor mijn biertje. Ja, want daar zitten voedingsstoffen in. Toen verder gegaan, maar wel met gelijk een paar stevige klimpartijen. Dat biertje voelde ik wel in mijn benen. Wat later werd het terrein wat glooiender en de zon bleef schijnen. Veel kleding

uitgetrokken want het werd, mede door de loop-inspanningen warm. Om 13,45 uur kwam ik aan in een dorpje zonder 'iets" maar wel een Gite d'Etape/Albergue. Alles keurig verzorgd en zal ik hier vanavond ook eten. (P.S. andere mogelijk was hier niet) Het ontbijt zal ik hier niet nemen want deze is pas vanaf 07,30 uur en ik wil om 07.00 uur starten omdat ik vrijdag 34 km. wil lopen. Mochten er nog bijzonderheden zijn over de avond dan leest u dat wel in mijn volgende verslag.

4e loopdag vrijdag 15-06-2018 van Les Estrets naar Nasbinals. 34 km.

Gisteravond erg gezellig met elkaar gegeten. Wel 20 personen. Rond 22.00 uur gaan slapen. Voor het eerst slecht geslapen, ik was steeds mijn leesbril kwijt. IK had mijn wekker om 06,00 uur gezet om op 06.30 uur te gaan lopen. Om 05,45 uur was ik klaar wakker, dus mijn wekker maar uit gedaan omdat de anderen later zouden opstaan omdat niet eerder dan 07,30 uur het ontbijt geserveerd werd. Dat was voor mij te laat, dus geen Ontbijt. IK dacht, dat neem ik wel in het volgende dorp, 8 km. verder. Daarover straks meer.

Omdat ik mijn wekker had uitgezet dacht ik, ik ga 15 min. later opstaan. Jullie begrijpen het, dus niet. Gewoon in slaap gevallen. Om 06.30 uur werd ik wakker, snel aangekleed en op pad. Het was toen 06.50 uur. Na 8 km ik naar een Bar waar je normaal ook iets te eten kunt krijgen alleen bij deze niet. IK zag dat er al een markt was, ik daar maar mijn bekende pain au choc. Croissant gekocht en nog een vruchten/spijs broodje. Toen maar gewoon verder gelopen en onderweg, zonder koffie, het opgepeuzeld. Later wel de koffie ingehaald.

We lopen al een paar dagen gemiddeld op een hoogte van 1200-1350 mtr. Dus best wel fris. Het was helemaal bewolkt en heeft bijna de gehele dag gemieuzeld. Het eerste stuk weer veel klim en daal werk maar in de middag, bij begint deze al om 11.00 uur, met een glooiend, prachtig gebied. Alleen ik zag niet zo veel van de vergezichten om dat het heilig was. Deze dag ook helemaal geen zon. Om 14,15 uur kwam ik aan in Nasbinals. Uiteindelijk wel wat meer kilometers gelopen omdat ik in mijn "trans" gewoon een afslag niet heb gezien. Toen ik geen markingpoints meer zag ben ik maat op mijn GPS route, welke ik op mijn telefoon had geïmporteerd, gekeken. En dus gewoon weer een heel stuk terug. Onderweg nog een heel stuk opgelopen met een jong meisje van 22 jaar uit Parijs die het waarschijnlijk een sport vond om met mij op te lopen. Heel knap. Weer over smalle, bijna onbegaanbare paden met veel moeras achtige situaties. Heel slecht voor de enkels. Ik dacht dat ik nu wel getraind was om de heuvels gemakkelijk te kunnen nemen. Dus NIET.

Uiteindelijk slaapt de Parijzenaar met haar 2 vriendinnen in dezelfde Albergue. Ook een man (Daniel) die 6mnd. in Frankrijk en 6 mnd. In het Caribische gebied woont. Welke ik gisteren mee aan tafel zat. Die slaapt zelfs nu naast mij. Het is nu 19.00 uur en ben dit onder het genoeg van een mooie Sauvignon Blanc aan het schrijven. Het is mijn 2e glas, de eerste was gewoon niet lekker. IK vroeg heeft u ook andere witte wijn en kwam met nog 2 soorten aan. Jammer dat ze niet gelijk vragen welke witte wijn ik wil. Waarschijnlijk omdat de eerste de goedkoopste is. Jammer. Ook een gemiste kans om meer te verdienen en klanten dat te laten drinken wat ze lekker vinden. Dan consumeren zeer meer.

Zo dadelijk ga ik met Daniel naar een aangeraden restaurant om de hoek. Het bleek best wel een luxe restaurant te zijn. We hebben daar dan ook heerlijk gegeten. Boven Camino budget. Daarna toch maar in ons eenvoudig onderkomen gaan slapen.....

5e loopdag zaterdag 16 juni. Van Nasbinals naar Saint Come d'Olt. 33,5 km.

We konden om 07.10 uur ontbijten. Kon helaas niet eerder omdat de bakker pas om 07.00 uur open gaat. Om 07,45 uur op pad. Het was droog weer en later in de middag kwam de zon zachtjes achter de wolken vandaan. Het is een erg zware tocht geworden. Knie en enkels zijn zeer op de proef gesteld. Wel een hele mooie tocht over glooiende weilanden met veel klim werk. Daarna weer kruip-door paden met alleen meer stenige ondergrond. Een sluipmoordenaar door die smalle gevaarlijke paden. Op een gegeven moment ben ik flink onderuit gegaan. Ik had er toen schoon

genoeg van. Ik ben toen een stuk langs de gewone, smalle weg gelopen. Wel een paar km. Langer lopen, maar ik voelde me op dat moment beter in mijn element.

Om 1545 uur kwam ik aan in de Albergue welke Daniel ook voor mij had gereserveerd. Gewoon aan de zgn. Hoofdweg van het dorp. Maar binnen was alles zo goed verzorgd. Veel sfeer, achter een mooie veranda uitkijkend op hun zwembad waar we gebruik van konden maken. We waanden ons echt in zuid Frankrijk. En gelukkig serveert men er ook een mooi glas wijn. We gaan hier vanavond ook eten. Dat zal ook gewoon goed zijn. Heel benieuwd. Ik schrijf dit om 19.00 uur. Zo gezellig. Met alle 20 gasten gesproken. Ik heb een aantal van mijn verhalen kunnen doen. Een van de caminogangers was een man uit nieuw Zeeland en was bestuurslid van Special Olympics nieuw Zeeland.

6e loopdag. Verslag Zondag 17-06-2018 van Saint Côme d'Olt naar Golin hac. 33,5 km.

7.30 uur uitgebreid ontbijt maar ik had haast niet de rust om er van te genieten. Wil gewoon gaan lopen. Toch maar gedaan, het is natuurlijk ook gezellig. .

Onderweg kwam ik door een tamelijk groot dorpje. Daar werd een Broquante gehouden. Toch maar de tijd genomen om er doorheen te lopen. Veel leuke spullen. Het had geen zin om komende km mijn evt. aankopen mee te dragen

Het was een mooie dag met soms wat zon, zo'n 18gr. Lijkt nu wat meer in de bewoonde wereld te komen passeren wat leukere dorpjes. Voorheen kon je in de gehuchten een kogel door de kerk schieten.

Gegeven moment na dorpje was er weer zo'n smal paadje omhoog . Zo zwaar. Kleine mensen konden de hoogtes van de stenen niet over bruggen. Weer zo enorm stijl. Ik had toen tegen mezelf gezegd dat ik liever een km omloop om dit soort situaties te vermijden. Daar heb ik later spijt van gekregen. Weer zo'n situatie wat verkeerd voor mij afliep

Kwam wel in dorpje aan maar onze gereserveerde albergue, waarvan ik gehoopt dat deze onderweg te passeren, lag 2 km voor het dorpje Golin hac. Als ik het aangewezen smalle pad had genomen was ik er langs gekomen. Nu moest ik 2 km terug lopen. Ik vroeg aan een oud vrouwtje waar de Albergue lag. Zij zei dat het 2km terug was maar dan via een andere weg. Het lag echt uit de (mijn) richting. Ze bood mij aan met haar auto te brengen. Ik schat haar zeker 90 jaar, dus ik twijfelde even. Maar min. 2 km. Terug lopen zag ik ook niet zitten. Of kijken of er nog een slaapplek in het dorpje te verkrijgen was, wat erg moeilijk zou worden, of op haar aanbod in gaan. Vanaf nu: Koop nooit een autootje van een aardig oud vrouwtje waar weinig mee gereden is. Ze croste over de smalle paadjes als Jacky X. Bijna alles in z'n 4e versnelling.. Wel veilig aangekomen, ik heb geen angsten doorstaan.

Een gezellige, aardige Albergue war zo'n 20personen sliepen. Wel helemaal "vol". S'avonds erg lekker en gezellig gegeten. De mooiste verhalen komen over tafel. Van mij natuurlijk ook. De kok die erg goed kon koken was ook een echte entertainer. Je zag dat hij er schik in had. Met een groep naar Voetbal gekeken: Brazilië - Zwitserland. Verrassende uitslag. (Gelijkspel) Ook nog te vermelden onderweg kwamen we een man met een Lama met bepakking tegen. Heel grappig om te zien. Rond 22.00 uur gaan slapen en gelukkig, tot op heden, snurkt er niemand. Een kleine correctie: Op onze kamer sliepen ook 2 Franse jonge vrouwen en een man. Deze Snurkte tijdens zijn middag dip en zij vroegen hem vriendelijk op een bed in de gang te slapen hetgeen hij deed. Ik ook blij. Ik schijn niet te snurken!!

7e loopdag. 18 juni, Verslag van Golin hac naar Congues. Slechts 24 km. Gelopen. Omdat we in dit mooie, karakteristieke Pelgrimsoord wat langer wilden blijven om het goed te bezichtigen. Nu zeg ik al, het was de moeite waard. Na een uitstekend ontbijt ben ik om 07,45 uur gestart. Eerder kon helaas niet omdat we niet eerder konden ontbijten. IK was goed hersteld van de vorige dag en had

er echt zijn in. Het zou 19 graden worden zonder regen dus dat nodigde ook uit om er een mooie dag van te maken. De eerste helft van de dag was zo zoals ik mij het Camino lopen het liefste zie. Door prachtig glooiend terrein met niet te veel hoogte verschillen. Voor het eerste was ik weer blij (Echt blij).

Even over het soort personen deze tocht maken. Bijna allemaal Fransen, een enkele Duitser en één Hollander. Veel stellen (M/V) en Vader/moeder en kind. Dat laatste zag er zo leuk uit. Ik hoop dat later ook nog een keer mee te mogen maken (Kwinkslag). Al een paar dagen ontmoet ik drie jonge dames uit Frankrijk waarvan er vandaag gestruikeld was. Ik zag dat en heb haar mijn mijn Voltaren crème, hoop ik, een beetje geholpen. Mijn ervaring dat het een beetje een geneeskrachtige werking heeft maar vooral de pijn wat verminderd. Het tweede gedeelte toch aardig wat klimpartijen en natuurlijk ook dalingen. Om 12.30 uur kwam ik aan in Congues en zag van boven het dorpje al liggen. Prachtige Cathedraal en erom heen alleen maar Anton Pieck huisjes. Een erg gezellige sfeer. Mijn Camino vriend Daniel had voor ons een slaappleats gereserveerd in de Abdij St. Foix. Ze hebben 93 slaappleatsen. Ik wilde gelijk een soort inchecken maar ik moest wachten tot 14.00 uur. Toen maar de tijd door gebracht met een heerlijk Leffe biertje (Ja, Voorburgenaars e.o.). Om 13,45 uur ben ik alvast weer naar de ABDIJ gegaan.

Ik was de eerste die mijn rugzak er al neer had gezet en mocht als eerste geholpen worden. En daar waren we (Daniel en ik) erg blij mee want de mensen deden het zeer serieus en per persoon namen zeker 5-10 min. de tijd voor. Wij door een vrijwilliger, waar ze er een aantal van hadden lopen wat begrijpelijk is met zoveel slaappleatsen die allemaal bezet waren. Het was wel erg goed georganiseerd. We sliepen op de 4e etage en moesten 70 treden omhoog lopen via zo een kerker trap. En na een lange tocht. We eten en ontbijten ook in de Abdij. De zaal heb ik al even in mogen kijken en zag er erg gezellig uit. Triest voor al die mensen die zo... lang moesten wachten. Vooral als je al een lange tocht hebt gewandeld en graag wil douchen en evt. Kleren uitwassen. Daar hadden wij genoeg tijd voor. !!!

Ik zit nu samen met Daniel voor de ingang van de Cathedraal en een erg gezellig terrasje mijn verhaal te schrijven. Er zijn ergere momenten. De volgende keer vernemen jullie wel de evt. bijzonderheden van der avond. Tot mijn volgende verslag.

8e loopdag 19 juni van Congues naar Saint Felix. 40 km.

Vandaag gaat het 29 graden worden en ze hebben gelijk gekregen. Het was een warme dag om te lopen. Gelukkig hebben we vaak een heerlijk tegenwindje gehad.

Even terug naar gisteravond. WE hebben met z'n alleen, zeker 85 personen gezamenlijk in de Abbey en uitstekende maaltijd gegeten. Er veel vrijwilligers helpen daarbij. Zij doe dat een paar weken en daarna worden ze afgelost door nieuwe. Na het eten in de Abbey/klooster zijn we met z'n allen naar de kathedraal gegaan. Daar hield de Pastoor een heel verhaal, waar ik bijna niets van het verstaan, over de gevel van de kerk enz. Daarna was er een orgelconcert in de kerk. Erg mooi, gearriveerd programma. Rond 22,30 ben ik gaan slapen om de volgende dag de geplande 32 km. Te gaan lopen. Het ontbijt konden wel al om 06,45 uur gaan gebruiken in de Abbey. Bijzonder goed geregeld. Om 07.10 uur ben ik begonnen aan deze toch wel bijzonder dag.

Het begon met een "echte" klim van een hoogte verschil van 300 mtr. Maar wel over een smal pad van 40-50 cm. Vol met grote stenen en steil omhoog. Over die 300 mtr. heb ik 50 min. Gedaan. Dat schoot dus niet echt op, mede met de uiteindelijke wetenschap dat we deze dag, samen met Daniel, 40 km. Hebben gelopen. Eenmaal boven werd het een prachtige tocht in een heuvelachtig/glooiend terrein. De zon liet zich al goed voelen. Om nog even over deze klim te hebben, 2 Fransen begonnen met hun lunch terwijl ik bijna klaar was om te lopen. Omdat het klimmen mij nog steeds niet echt goed afgaat waren zij toen ik net boven was direct achter mij. Ik leek wel een slak. Daarna

kon ik heerlijk mijn tempo lopen. Een prachtige dag met mooie uitzichten en ook wel een andere omgeving als in Nederland, waar de hoogste berg 200 mtr. Ook kwamen we de eerste wijngaarden tegengekomen. Wel tot op heden bewust lokale en ook lekkere wijnen gedronken Is.

Om 14.30 uur kwam ik aan in Montredon, de Albergue welke we hadden gereserveerd. Alleen ging deze pas om 16.00 uur open. Ook in het dorp was geen bar of andere instelling te vinden waar we een biertje, waar we wel aan toe waren, konden drinken. Daniel en ik keken elkaar aan en we besloten geen 1,5 uur te gaan wachten en probeerde zo'n 7,5 km. Verder een Gite/Albergue te reserveren. Maar allemaal bleken ze niet thuis te zijn.

Toch maar op de bonnefooi op pad te gaan. Na zo'n 2 uur waren we nog geen Gite tegen gekomen. Toen zagen we een bord langs het pad over een accommodatie in Saint Felix. Ondertussen was het al 17.00 uur geworden. Toen bleek dat bij deze accommodatie alleen maar gegeten kon worden en ook was deze deze dag gesloten. Wij naar de Maire, die konden mij ook niet verder helpen dan alleen maar een affiche op het publicatiebord waar een slaappleats werd aangeboden bij privé mensen. Wij gebeld en gelukkig hadden zij nog plaats. Anders hadden we na de reeds afgelegde 40 km. Nog 10 km. Moeten lopen om in Figeac te kijken of we daar konden slapen. Daar aangekomen werden we met open armen ontvangen. Eerst de wandelschoenen uit, de rugzak laten staan, en mee naar de woonkamer waar we al snel een superkoud biertje aangeboden kregen.

Toen de benodigde spullen uit de rugzak halen en in een aangeboden shopper gedaan, want de rugzak moest in de garage blijven staan. Dan nog even terugkomen gisteren in de Abdij, daar moest onze rugzak in een grote plastic zak om toch geen vuil in de slaapkamers te krijgen..

Na het douchen konden op het grasveld staande ligbedden heerlijk uitrusten. Het blijkt dat ik daar minimaal een uur heb liggen slapen. Ik moet zeggen dat ik wel moe was. Daarna met z'n vieren, de 2 eigenaars en wij tweeën een heerlijke maaltijd met heerlijke rosé uit Cahors, gegeten te hebben. Het was "zeer" geanimeerd, veel grote verhalen. Sommige kennen die wel. (Grapje) Toen ik vanochtend de abdij verliet kreeg ik een briefje in mijn hand geduwd van Guendoline, een jonge dame van 22 jr. Uit Parijs. Eerder schreef ik al over haar. Dat briefje was zo onroerend, zo mooi. Het ging om de gesprekken die we hebben gevoerd. Ik had nu pas de rust het te lezen. Nu 23.00 uur ben ik bijna klaar met mijn verhaal en ga ik snel slapen. Morgen om 07.00 uur ontbijten, dus weel om 06,30 uur op. Meer heb ik niet nodig. Over 10 km. Zij we in Figeac, een bezienswaardig stadje.

9e loopdag. van Woensdag 20 juni van Saint Felix naar Gréalou. 32,5 km. .

Na een uitstekend ontbijt om 07.35 uur vertrokken richting Figeac. Daar heerlijk in het centrum op een terrasje gezeten en 2 dubbel koffies besteld. IK had daar een uur voor uitgetrokken, even vakantie gevoel gekregen. Vlak daarvoor had ik bij een kleine bakkerij een (mijn) Pain de Chocolate en 2 rozijnen croissants gekocht voor onderweg als lunch. Ook bij Leclercq supermarkt wat fruit en 2 blikje Bier voor het geval ik weer in een situatie om dat er niets te drinken is (Ha,ha). Normaal (?) Heb ik tussen 11.00 en 12.00 uur trek in een biertje. Rond die tijd kwam ik door een dorpje zonder bar dus ik op de bank van de kerk maar een blikje uit mijn rugzak gehaald en heerlijk verorberd.

De zon scheen vanochtend al met volle kracht. Het zou vandaag 31 gr. worden en dat hebben we gemerkt. Zo warm, met name aan het midden/eind van mijn tocht. Gelukkig soms een klein beetje wind en wat verkoeling van wat bomen. De route was prachtig door glooiende landschappen en jammer genoeg niet zonder stijgen en dalen. Vandaag wel 2 keer ongewild van de route gelopen waardoor ik zeker 2 km. Extra heb moeten lopen. Toen ik bij de Gite aankwam was ik echt helemaal "op". Daniel was al gearriveerd. IK werd ontvangen door een keurige dame op leeftijd en naar mijn slaappleats gebracht. Dat bleek een eigen kamer te zijn met een dubbel bed. Het is echt een apart woonhuis wat hiervoor ingericht is. Beetje ANWB bondshotel idee. Wel keurig. In het

dorp hier is verder niets te verkrijgen, De eigenaresse heeft voor on bij een cateraar een menu besteld met wijn. Ik ben zeer benieuwd.
Verder zijn er nog 2 dames die hier overnachten.

10e loopdag. van donderdag 21 juni van Gréalou naar Limogne-en-Quercy. 30 km
05.45 uur al licht. Vertrokken om 06.10 uur

Ik heb hier afgesproken met vriend Wim Tollenaar die aan het klussen is in zijn huis in Bouzic. Het is relatief niet zo ver weg. WE hadden eerst een dag later in Cahors afgesproken maar dit kwam voor Wim beter uit.

Onderweg weer de weg kwijt. Let niet op. Wanneer ik geen pijlen zie om bv. naar rechts te gaan ga ik rechtdoor. Pad werd steeds smaller en op gegeven moment hield het op. Zag nog wel plat getrapt gras en ging maar verder. Al een tijdje geen routeaanduiding gezien Toen helemaal geen aanwijzing door plat getrapt gras. Teruggang was geen Optie voor mij. Toen maar beetje op gevoel gaan lopen want met mijn GPS kwam ik ook niet verder. Gelukkig zag ik op een gegeven moment een overkapping met een soort tank voor water voor de dieren. Daar karrensporen gezien en maar gaan volgen.

Uiteindelijk weer bij een pad aangekomen. Recht of linksaf. Ik koos voor rechts. Toen zag ik een smal pad baar rechts en dacht bij mezelf: geen al pad eer vandaag. Na een km kwam er een vrouw aan wandelen. Ik zat helemaal fout. Had het smalle pad in gemoeten en dan verder link aanhouden dan kwam ik weer een beetje in de onbewoonde, bewoonde wereld. Uiteindelijk in xxxx aangekomen na een aardige omweg. Snel in de Albergue gedoucht en mijn kleren gewassen en dan naar het plein waar ik met Wim Tollenaar, mijn vriend uit Voorburg die in zijn huis in Bouzic aan het klussen was, had afgesproken. Het was 13.30 uur. 30 km gelopen maar we waren al wel om 06.00 uur op pad, mede vanwege de warmte van 30 gr. Wim kwam net aanrijden.

Na een verkennend biertje heerlijk geluncht. Ook nog onze Albergue laten zien, Wim is een potentiële Camino ganger. . Deze was wel de eenvoudigste Albergue maar viel toch goed in de smaak. Men was druk bezig alles klaar te zetten voor het Jaarlijkse muziek evenement icm braderie in het stadje. Het was erg gezellig., leuk dat iemand toch 2x90 km (=4 uur rijden) langs komt. S.avonds met mijn Franse Camino vriend Daniel nog wezen eten op zijn verzoek> Maar ik zat nog redelijk vol, dan maar iets snel verteerbaars genomen. .
Om 22.20 uur naar bed.

11e loopdag, 22 juni van Limogne naar Cahors. 39 km.

Morgens om 04. 0 uur gaan lopen, Het moet niet gekker worden, steeds vroeger. Als je je er op instelt valt het wel mee. IK moest wel even slikken toen Daniel het voorstelde. Vanwege de te verwacht warmte en de afstand van 39 km naar Cahors loop je een groot gedeelte in redelijke omstandigheid. Door in het begin de nog lage zonnestand was er altijd wel wat schaduw van bomen. Was een mooie route met niet al te moeilijke stukken. Ik ben dan ook niet fout gelopen.. De eerste 5 km. Zijn we van het Pelgrimspad afgeweken en op de straat gelopen omdat het zo vroeg nog te donker was om de routeaanduidingen te zien. Ik had Wim mijn tentje, slaapzak en mini luchtbedje mee gegeven omdat ik het toch wel zwaar vond. IK had daar vandaag dan ook direct plezier van. 2,5 km. Minder gewicht merk je direct. Nu nog maar 8,5 kg excl. 2 liter water.

Grappig, maar echt Camino. Paul uit Duitsland kwam ik in het begin elke dag tegen, dan weer 1 of 2 dagen niet en nu in Cahors is hij er weer.

Tijdens de route van 39 km waren er helemaal geen watertappunten, geen cafe-bars of geen winkeltjes . Helemaal niets. Je rekent er ergens wel op. Als je daar geen rekening mee hebt gehouden heb je wel een probleem. Omdat zo vroeg nog geen ontbijt te krijgen was hadden we extra inkopen voor onderweg gedaan.

Al die kleine dorpje die ik door liep was helemaal geen teken van leven. Om 12,15 uur aangekomen in Cahors. Eerst nog even een zeer steile afdaling, op een gegeven moment zig-zaggend naar beneden. Bij de brug in Cahors was het nog wel 10 min. lopen naar mijn overnachtingsplaats. Deze lag in een zeer small straatje waar je normaal zeker niet in gaat. De Albergue kon ik pas om 14,30 uur inchecken. Rugzak daar wel neer kunnen zetten., een droog shirt aangetrokken en een heerlijk lunch om de hoek genomen in een vegetarisch restaurant. Erg lekker. De wijn (rosé) was biologisch.

Bij het inchecken kregen we te horen dat we in een soort dependance zouden slap. Deze lag in een nog smaller doodlopend steegje. Van binnen was alles keurig, maar van buiten ziet het er niet uit. WE hadden bij de reservering ook diner afgesproken maar toen ik dat daar allemaal zag zei ik maar dat ik er van af wilde zien omdat ik, omdat ik zo vroeg was, al een menu had genomen. Van Daniel hoorde ik dat het avondeten niet zo veel voorstelde. Ik blij!!

Het is nu tien uur en ga bovenstaande posten op mijn Blog. Morgen staan er 32 km. Op het programma.

12e looppdag, zaterdag 23 juni van Cahors naar Montcuq. 32 km.

Om 06,30 uur vertrokken. Direct over de monumentale brug moesten we flink klimmen. Wij volgde de wit-blauwe streepjes op paaltje en bomen. Grand Randonné (GR) wordt daar met een nr. aangeduid. In ons geval GR65. Later bleek dat er vanuit Cahors ook nog een GR met een ander vertrok. Na 5 km. Kwamen we er achter dat we verkeerd zaten. Wij aan een Fransman/ bewoner gevraagd en die vertelde dat we echt een stuk terug moesten. Al met al hebben we 5 km. Omgelopen. Het was 27 graden maar het voelde wel veel warmer. WE liepen veelal over prachtige weides. Dus geen bescherming. Ook weinig of geheel geen wind.

Op een gegeven moment ben ik maar water over mijn hoofd gaan sprenkelen. Verder een prachtige route met natuurlijk steeds vervelende erge steile beklimmingen. Daar ben ik als Nederlander toch niet zo op gebouwd. We slapen nu in een dorpje met voorzieningen. Voor op zoek te gaan naar mijn Albergue eerst naar het centrum voor een biertje en een heerlijke frisse salade. Ik moest echt even uitrusten. Toen ik naar de Albergue wilde gaan bleek dat ik zo'n 700 mtr. Terug moest. Dat was even een mentale dobber.

Daniel was er al, in een keurige Albergue. Heel netjes en ruim. Vanavond blijven we hier eten, nu zijn we, na een biertje en de fles Cahors welke Wim mij eergisteren had gegeven soldaat aan het maken. Dat scheelt straks weer een kilo in mijn rugzak.

Om 22.00 uur naar bed.

13e looppdag, zo. 24 juni van Montcuq naar Dufort-Lacapelette. 27 km.

Het wordt vandaag 31 graden. Om 05,30 uur opgestaan. Ik had niet zo veel zin. Rusti ontbeten en Daniel was al om 06.30 uur op pad. Ik uiteindelijk pas om 07.00 uur. Vandaag een heuvelachtig parcours en de eerste stop was in Lauzerte. Een oud karakteristiek plaatsje op de top van een flinke heuvel. Heel leuke sfeer met een mooi plein. Vlak voor de beklimming was een grote supermarkt waar we de inkopen voor vanavond moesten doen. In de plaats van bestemming was alles gesloten had men gezegd. Dat wordt Lasagne met komkommersalade en wijn. Dat moet gaan lukken. De Gite waar we zitten is een heel kleine, eenvoudige. Ik moet flink bukken om in mijn bed te komen. Het is nu 17.00 uur nog heel erg warm. Er staat ook helemaal geen wind. We zijn met 6 personen in de Gite. Een stel uit Canada, 2 Franse vrouwen en Daniel en ik. Was nog erg gezellig, speciaal vanwege een oud militair die vervroegd met pensioen mocht gaan. Morgen wordt het voor mij vroeg opstaan want ik wil 35 km.. lopen bij 32 graden. Alternatief is 27 km. En dan komt mijn planning in gevaar. Niet vragen naar mijn planning hoor..Vanwege de warmte ga ik om 05.00 uur lopen.

14e looppdag, ma. 25 juni van Dufort LaCapelette naar Auvillar. 32 km.

Vanwege de te verwachte warmte van 32 graden ben ik opgestaan om 04,30 en vertrokken om

05.05 uur. Nog donker en heb als eerste stuk weer de gewone weg genomen. Rond 05,45 uur werd het licht. Na een slechte nacht waar ik veel wakker ben geweest, wat mij normaal niet gebeurt, ging het lopen niet echt lekker. Last van mijn linker heup en geen lekkere pas. Onderweg, niet alleen vandaag, veel waterpoelen. Vanochtend enorm kwakende kikkers en fluitende vogels.

Misschien omdat mijn bed gewoon 10 cm. Te kort was. Rond 07.00 uur bereikte ik Moissac waar gelukkig al een bakkerij met koffie open was. Hier mijn geliefde pain au chocolat en koffie genomen. Of het tussen de oren zit of niet, ik kreeg het ritme te pakken. Een prachtige route tussen de Tarn en een kanaal met prachtige bomen rijen. Omdat het nog aan de vroege kant was heerlijk om te lopen. Lekker veel in de schaduw. Alles ging zo soepel, ik had er gewoon weer zin in. In het kanaal allemaal sluisjes en bij ieder sluisje wel iets te drinken en te snacken. Heel leuke atmosfeer. Daar natuurlijk ook gebruik van gemaakt. Kilometers lang. Een enorme sfeer, ik hou daar wel van.

Even voor 12.00 uur was ik al op plaats van bestemming. Wat een authentiek en gezellig stadje. Ben je in de buurt gewoon even langs gaan. Echt zuid Frankrijk. Ik kan pas om 14.30 uur bij de Gite terecht dus ik op zoek naar een plek voor een versnapering. Al snel gevonden, er waren 2 mogelijkheden maar al snel had ik gekozen voor een restaurant met een wat luxere uitstraling met een terras oude prachtige Platanen. Na een verfrissend biertje een Plat du Jour genomen. Heerlijk met o.a. Cuisse de Canard Config. Wouw wat lekker begeleid door een mooi glas rosé en rode Malbec. Het was echt genieten, ik voelde me ver enorm op mijn gemak (als God in Frankrijk. Alleen voor dit terras zou ik om willen rijden/lopen.

Mijn Camino vriend Daniel komt waarschijnlijk toch ook naar waar ik ben, even afwachten dus. Ik ga nu naar het Office Touristic om naar mijn slaappleats te vragen. Ondertussen begreep ik dat Daniel zijn tocht ook voorspoedig liep en mogelijk ook de langere afstand wilde gaan lopen. Ook omdat in het dorpje en gebouw waar hij een Gite had geserveerd hem niet beviel. Toen ik hoorde dat hij mij vroeg voor hem ook een bed te reserveren was ik extra blij. Omdat Daniel nog 4 km. Verkeerd is gelopen heeft hij wel 36 km. afgelegd. Na zijn douchen direct naar mijn fijne terras gegaan en daar zitten we nu heerlijk te genieten. Omdat ik het menu de jours al had genomen en de rest van de kaart wel wat hoger uit viel, wat niet bij de Pelgrimsgeachte hoort, zijn we aan overkant gaan eten. Ook daar hebben we een heerlijk 3-gangenmenu gegeten met een mooie fles Cahors. Daarna maar gaan slapen, het was ondertussen 22.00 uur.

15e loopdag, Dinsdag 26 juni van Auvillar naar Lectoure. 33 km.

Om 06.45 vertrokken omdat de boulangerie met koffie pas open ging om 06.30 uur. Hier mijn bekende Pain aux Chocolat een grote koffie genomen.

Het is een Heerlijke dag geworden. Stralende hemel maar wel 32 gr. Langs prachtige graanvelden en open weides. Daar werd ik echt blij van. Onderweg kwam ik een groot veld Meloenenveld waar veel Spanjaarden aan het werk waren om de kunsthof bescherming er af te halen.

Alle dorpje welke ik tegenwam liggen op een helling. Vlak voor de top moest ik stoppen om bij te komen. In Miradoux, zo'n klein dorpje was zowaar een (zeer) kleine supermarkt. IK heb daar wat fruit en een 4-pack yoghurt en een biertje voor later gekocht waarvan ik 3 bekertjes tegenover de kerk heb opgegeten. Ik had daar zo'n trek in.

Verder met mijn tocht. Die 33 graden ga je wel voelen temeer dat er weinig of geen beschutting was. Veel water gedronken. Wat me wel is opgevallen, ik heb ook buiten mijn waterzak van 2 liter in mijn rugzak een kleine losse waterzak van een halve liter. Hier zit een grotere opening in en ik heb gemerkt dat dat fijner drinkt en dus een beter gevoel geeft dat drinken door het smalle tuitje. Dus wanneer het kleine zakje leeg is vul ik het vanuit mijn grote waterzak. Het geeft veel meer het gevoel dat je wat gedronken hebt.

YESssss het is dan toch zover!!!!

Ik heb mij eerste blaar na 4000 km. Camino's lopen. Tijdens mijn voorbereiding via de Achterhoekse 4-daagse in Mei heb ik, op andere schoenen gelopen, 2 blaren opgelopen aan mijn rechterschoen. Misschien dat het nog niet goed hersteld was, ik weet het niet. Het kan ook zijn dat ik door een andere looptechniek "bergopwaarts", Door meer mijn hakken naar voren te zetten en meer vanuit mijn heupen ben gaan lopen, meer druk op mijn hielen (waar de blaren zitten) heb gekregen. Wie het weet, vertel het mij.

Daniel wat later aangekomen en na zijn douche partij zijn we op een terras een "grote" bier gaan drinken. Ik had bij binnenkomst van Lectoure in een grote supermarkt een fles witte wijn gekocht en een bakje komkommer salade waar ik zo'n trek in had. Na het bieren zijn we teruggedaan naar de Gite en daar ben ik mijn verhaal aan het schrijven onder het genot van een mooien Sauvignon Blanc en mijn bakje Komkommersalade.

De Gite waarin we slapen is een beetje zweverig. India gerelateerde accessoires. Heel aardige mensen, gezellig en er was ook een Indiase man waar je je kon laten masseren. Wilde wel maar vond het een beetje te veel geld. Verder prima slaapplekken en sanitair. Tegenover de Gite zit een wijnbar-restaurant en daar hebben we een tafeltje geserveerd. We hebben daar echt heerlijk gegeten en natuurlijk mooie wijn gedronken uit de regio. Daarna ben ik nog even het stadje ingelopen en daarna rond 22.00 uur gaan slapen.

16e loopdag, Woensdag 27 juni van Lectoure naar Condom. 33 of 27 km. Vandaag 31 graden. Na een goed ontbijt zijn we om 06,45 uur gaan lopen. Het was licht bewolkt. Al snel gingen we het bosgedeelte in en dat hebben we geweten. De grond was er nog heel vochtig en op een gegeven moment kwamen we in een situatie terecht van blubber waar je met je enkels (Net niet over de rand van mijn "hoge" wandelschoenen) in liep. Het was een heel groot gedeelte, het leek wel een moeras. Lopen van links naar rechts hopende boven modder te blijven. Uitglijden waar je ook niet blij van werd. Maar het ergste, ik heb nog nooit zo veel muskieten om me heen horen en zien vliegen. Tijdens die glibberpartijen maar van je af proberen te slaan. Ik raakte er bijna van in paniek, zo erg. Wat me wel verbaasd heeft dat ik er zo weinig beten van over heb gehouden terwijl ik meestal de eerste ben die geprikt wordt.

Daarna kwamen we weer in een prachtige omgeving in een veelal glooiend terrein. Door die dunne bewolking was het lekker lopen. De officiële route liep via La Romieu (extra 5 km.) een plaatjes met een mooi klooster maar ik had gezien dat er ook een variant was en daardoor die 5 km. minder behoefte te lopen. Daar had ik dus voor gekozen. Daniel, die dat ook van plan was heeft de afslag gemist en dus die 5 km. meer gelopen. Hij vertelde dat het wel de moeite waard was.

Onderweg kwamen we langs een prachtig meertje. Voor het eerst mooi helder en niet groen. Ik hou helemaal niet van zwemmen maar had hier de behoefte er zo in te willen springen. Toch niet gedaan, die held!?

Al vrij vroeg was ik in Condom (12,30 uur) en ik kon niet eerder naar binnen dan 13,30 uur. Ik dus maar even naar het centrum, wie weet wat je tegenkomt. Op een gegeven moment stond ik voor de overdekte markt. Ik naar binnen en zag dat de meesten al aan het afbreken waren. Mijn oog viel direct op een kraampje met oesters. Daar kun je me voor wakker maken. Eerst 2 besteld en ik vroeg heeft ook droge witte wijn. De aardige dame verwees mij naar een standje met keuken. Toen zij ik, doe er maar 5. Daar eenmaal zittend heb ik er nog maar een paar in verschillende kwaliteiten besteld. Ik had het echt naar mijn zin. Voor 8 oesters moest ik 3,50 euro afrekenen. En lekker dat ze waren. Toen zag ik dat men bij dat kraampje ook een menu de jours had voor 12,50 euro. En de samenstelling beviel me ook erg. Er zaten overigens veel mensen daar aan grote tafels te eten. Toen ik moest afrekenen incl. 4 niet al te grote glazen wijn, daar zaten ook de wijn voor de oesters bij hoor, moest in 15,50 euro afrekenen. Daar zou je bijna een bijbaantje voor bij moeten nemen.

Condom is een erg gezellig plaatsje met een grote Cathedraal en gezellige winkel straatje met terrasjes. Met Daniel al even verkend, incl. De terrasjes en gaan eten in een gezellige binnentuin van een hotel wat geleid bleek door een Nederlander die Amsterdam ontvlucht was.

Ik ben benieuwd en ga nu mijn verhaal posten. Overigens de Gite (Relais de St. Jaques) waar we zitten is zo oer gezellig met allemaal gezellige zitplaatsjes en tuin met ligstoelen en uitstekende slaapvoorziening. Echt een aanrader.

17e loopdag, Donderdag 28 juni van Condom naar Eauze. 33 km.

Om 06.05 vertrokken omdat het 33 graden gaat worden. Donkere wolken en beginnend met een paar druppels. Die waren al verdampt voor dat je er ergernis in had. Want het was al aardig warm. Nu wel heerlijk loopweer. Weer door prachtig glooiend terrein vol graanvelden en wijngaarden. De zon kwam er al regelmatig door. Dan is het ook gelijk warmer.

Eerst door wat gehuchtjes en opvallend, niet alleen vandaag, dat er zo veel kleine kerkjes zijn onderweg, veelal in niemandsland. Op een gegeven moment kwam ik in het dorpje Montreal. Eerst een door een saaie lange straat met saaie huizen. Maar toen ik in het centrumje kwam kreeg ik gelijk weer het wauw gevoel. Zo'n leuk dorpsplein, zo onaangeroerd. Wat leuk!! Ik zou mij hier wel thuis kunnen voelen. IK heb hier heerlijk mijn lange pauze genomen op het terrasje van de Bar. Nog maar een extra koffie genomen omdat ik eigenlijk niet verder wilde!

Alles was wel kleinschalig aanwezig. Een wijnwinkel, kruidenier, bar en Gite en bakker, makelaar, een heus restaurant en mooi heel apart kerkgebouw.

Hierna nog 15 km. die dag te gaan. Ik moest steeds terug denken aan die ontmoeting. Ondertussen is het wel enorm warm geworden. De laatste 5 km. gingen over een oud spoortracé, en een recht stuk met soms herinneringen aan het spoor. Rond 13.30 uur kwam ik aan bij de Gite Communal in Eauze. Ik moest me melden bij de Office Tourisme. Zelf overnacht ik wel graag in Gite's Communal. Deze zijn in beheer van de gemeentes, altijd schoon en vaak in bijzondere panden. Daarnaast ook zeer voordelig. In dit geval 11.00 euro. Wel zonder ontbijt.

Toen we na het douchen een verfrissing wilde gaan drinken en een menu de jour wilde gaan bestellen werd ik aangeklampt door een Engelsman uit Manchester. Het bleek een kennis van Canadees stel welke we eerder de week hadden ontmoet en geanimeerd hadden gesproken. Hij had een foto van mij met het Canadese stel en had gevraagd aan de Engelsman wanneer hij mij zou zien hij mij de groeten van hen moest doen. Heel bijzonder. De Canadezen waren weer terug naar huis. S'avonds toch nog maar heerlijk gedineerd in een redelijk luxe restaurant. De prijzen waren er ook naar. Het was het wel waard.

Die avond heb ik voor mij en Daniel een planning gemaakt tot aan Jean Pied de Port omdat Daniel zijn vriendin Isabel daar 7 juli aankomt om een week met Daniel een stuk van de Camino Frances te lopen. Aankomst voor ons op 6 juli. Om zo uit te komen maken we dagen van 20 tot 34 km per dag. Nog even terug te komen op de Engelsman. Vlak voor we wilde gaan eten dronken we op het terras een drankje. De Engelsman kwam aanlopen en vroeg of hij bij ons mocht komen zitten. Natuurlijk geen probleem. Hij was wel continue aan het woord tot vervelens toen. Men vindt dat ik kan praten maar hij overtreft alles wel een paar keer. IK begon we een beetje aan hem te ergeren. Bij de drankjes kregen we een schaalje olijven en soort nootjes(kikkererwten?) .en hij ging gelijk bijna alle olijven er tussen uit zitten eten. Ik, maar ook Daniel voelde ons daar niet prettig bij. Toen vroeg hij mij of ik er bezwaar bij had dat hij met ons mee at. Ik zei, u vraagt het mij, maar ik eet liever samen met mijn vriend Daniel. Heerlijk rustig. Ik heb daar een heerlijke Cassoulet gegeten met een mooie fles rode Gascogne daarbij.

Daarna zijn we naar de voetbalwedstrijd Engeland - België? gaan kijken in een Portugese bar.

Daarna maar snel gaan slapen.

18e loopdag, Vrijdag 29 juni van ?Auze naar Nogaro 20,5 km. 33 graden.

Omdat we maar zo weinig km. Behoeftte af te leggen was het voor ons een soort rustdag. We stonden ook later op om 06.30 uur en gingen bij de bakker een pain au Chocolat en koffie halen. Helaas had men geen tafeltje met stoeltjes dus maar op een bankje op het pleintje gaan zitten. Het was wel weer bewolkt wat het prettig lopen maakte.

Omgeving zoals gisteren We lopen al een tijdje in de GERS. Wat een hoeveelheid wijnvelden liggen hier.

Vlak voor het dorpje waren ze bezig met de aanplant van een nieuw wijnveld met Sauvignon Blanc. Dat dat nu nog kon?

Verder niet zoveel over de tocht te vertellen. We waren al om 12.00 uur bij de Gite. We konden er al wel douchen maar verder moesten we tot 14.30 uur wachten tot er iemand kwam om ons naar de slaapzaal te laten.

We zijn maar in het dorp gaan lunchen. We hebben ons daar uitstekend mee vermaakt. Toen even naar het postkantoor gegaan want Daniel liep met een rugzak van 13 kilo. IK nu van 8,5 kilo. Beide zonder water. Daar een box gehaald en heeft Daniel 3 kilo met spullen die hij toch niet nodig heeft naar huis gestuurd. Dus dat wordt morgen voor hem vliegen over de keien.

Omdat we vanmiddag al een flinke tocht achter de kiezen hadden gekregen en we vanwege de warmte er vanavond eigenlijk niet meer uit wilden hebben we bij de naastgelegen super pizza's, salade en toetje en een fles saint Mont rouge gekocht en deze heelijk in de Gite klaargemaakt en gedeeltelijk opgegeten. Het was gewoon te veel.

We zouden morgen, zaterdag vroeg willen vertrekken maar de bakker gaat pas om 06,30 uur open. Dan is het op z'n vroegst 07.00 uur dat we op pad zijn. Omdat we nog pizzapunten over hebben zal dat morgen ons ontbijt worden en staan we om 04,45 uur op om op 05.30 uur te vertrekken. Omdat de verwachting is dat het 36 graden gaat worden willen we het grootste gedeelte voor de grote warmte afgelegd hebben. Nu 21.50 uur en ik ga slapen.

19e loopdag, zaterdag 30 juni van Nagaro naar Aire-sur-L'Ardour. 28 km. Verwachting 33 graden. Is in de middag uiteindelijk 37 graden geworden. Maar daar hebben we , omdat we vroeg gestart zijn met het lopen geen last van gehad.

Om 05.40 uur gestart en het eerste stuk de normale weg genomen omdat niet te zien was hoe de route liep. (Pijlen enz.) .

Weer lopen door prachtig glooiend terrein vol Graan, wijn en deze keer heel veel mais velden. Nog wel heel klein. Om 07.00 uur begon de zon al zijn werk te doen. Gelukkig ook redelijk veel door bossages gelopen met wel het probleem van veel vliegen die rond je hoofd vliegen. Onderweg waren volgen het boekje geen plaatsen waar je iets kon drinken zoals koffie. Op een gegeven moment kwam ik in een klein dorpje waar zowaar een heuse kermis opgesteld stond. Er was een tent opgesteld waar je koffie of iets anders kon drinken en heb daar geheel onverwacht een kopje koffie kunnen drinken.

De tocht liep voorspoedig en om 11.20 uur zijn we aangekomen in het stadje. Dus voor de grote warmte. Binnenkomst (samen met Daniel) over brug en door gezellige winkelstraat. Aan het eind van de straat was een markthal. Dan word ik weer blij want daar is zoveel te beleven. Ook hier weer op zoek naar oesters. De man (verkoper) vertelde dat ik ergens een plateau moest zien te bemachtigen voor de door mij 10 bestelde oesters. Ik naar een soort bar in de markthal om maar alvast een glas droge rosÉ te bestellen en de vraag of zij voor mij een soort blad hadden voor mijn oesters. Gelukkig, ja. Ik dus de oesters halen en verheugde mij er al op deze te consumeren. De rosé smaakte niet zo goed erbij dus toen uit nood maar een glas droge witte wijn a raison van 1,00 euro erbij besteld. Die paste er goed bij.. IK was van plan daarna als lunch mijn pizzapunten van gisteravond te beginnen. De oesters waren het voorgerecht. Toen ik met Daniel aan zo'n grote tafel gedekt met plastic kleed ging zitten om mijn oesters te gaan opeten zat daarentegen Frans stel met 36 oesters voor hun tweeln en vertelde mij dat zij mij 2 weken geleden hadden gezien. Zo grappig

dat men mij verkende. Ik hun in dit geval dus niet. Overigens een aardig stel, ik denk van mijn leeftijd of iets jonger. Zij hadden voor hun tweeën 36 oesters besteld.

Er lopen daar prachtige mensen rond in de meest onooglijke outfit. Prachtig. Ik heb het idee dat ze maling hebben aan alles. Ik hou daar wel een beetje van. Ze lijken ook allemaal zo blij.

Op een gegeven moment sprak mij een wat oudere sympathiek ogende Franse man en Zwitserse vrouw aan. Vroeg mij het een en ander en nodigde bij hen aan tafel te komen zitten. Ze boden na, ook hun oesters eteij, een stuk heerlijke cake met kersen aan. Toen ontstond er weer een compleet andere communicatie. Wouw, weer zo bijzonder. Op een gegeven moment gaf ik een rondje en toen zei de lokale Fransman: Pelgrimsgangers zijn allemaal rijk. Ik wees tussen mijn oren maar hij wees naar mijn achterzak. Ik denk dat hij de portemonnee bedoelde. Toen kwam er een zilveren zakflacon uit zijn zak. (De lokale Fransman) en kregen we Armagnac ingeschonken. Het bleef niet bij een keer. Heel erg!!! Zo wil ik wel oud worden. Ik geniet hier zo..... van.

We zijn nu in Departement La Lande aangekomen. Zoals ik al zei: 37 graden.

WE hadden voor de overnachting Chapelle des Ursuliner uitgekozen. We kwamen binnen in een prachtige Kapel van een klooster. Onze slaappleaats is in een ander zaal van het klooster, allemaal weer heel authentiek. Een prachtige ambiance.

Toen we ons verfrist hadden werden we door de beheerder uitgenodigd om in zijn privé vertrek op tv voetbal van Frankrijk tegen Argentinië te kijken. Omdat ik bewust niets wil weten van wat er in de wereld gebeurt, ook niet wat betreft WK voetbal vond ik het toch wel heel leuk. Zeker ook vanwege de 2 ploegen.

Vanavond wordt ook het eten in het klooster verzorgd. Helaas waren er maar 4 personen die hier overnachten. De dag ervoor b.v. 12 personen. Zeer wisselend. Bijtjids zijn we gaan slapen omdat we morgen 34 km. Moeten lopen en de verwachting is dat het weer erg warm wordt. We zien wel.

20e loopdag, zondag 1 juli van Aire-sur-l'Adour naar Arzacq-Arriziguet. 34 km.

Om 06.00 zijn we vertrokken na een uitstekend ontbijt in de Chapel. Het grootste gedeelte van de etappe was zo vlak als Nederland. Tussenin een stuk heuvelachtig terrein. Weinig of geen beschutting. Om 08.00 uur werd het al aardig warm. Net als vele vorige dagen zijn er vele heerlijke geuren te ruiken. Heel diverse. Onderweg nu alleen maar tussen mais velden gelopen. Het enige spannende van deze dag is dat we in het gehucht van een kerk en 3 huizen "Pimbo" een Accueil, restaurant, bar en Gite vonden. Daar toch maar even pauze genomen. Ondertussen was het wel weer erg warm geworden. Vandaag 31 graden.

De gehele dag hebben Daniel en ik samen opgelopen. Dat was de eerste keer. We zijn aangekomen om 13.00 uur. Dus best wel aardig doorgelopen. In Arzacq-Arraziguet aangekomen toch eerst maar een drankje genomen in de plaatselijke bar.

Om 15.00 uur konden we ons pas melden bij de Gite. Toch maar naar toegegaan en toen zagen we, omdat we gereserveerd hadden een overzicht in welke kamer we waren ingedeeld. Dus alvast douchen en omkleden en natuurlijk onze spullen wassen. Na een dutje van 1,5 uur ons verder laten registreren en naar de baar gegaan om daar "ook" de voetbalwedstrijd Spanje - Rusland te kijken.

Vanavond gaan we eten bij "sport cafe". Niks Sportcafé. Kok bekroond om zijn "Garbure". Een soort soep. . Daarnaast zo erg van het verdere menu genoten met een enorme steak. Begeleid met een Rose uit de Bearn en een hele lekkere rode Madiran.

Daarna nog voetbal gekeken Denemarken tegen Kroatië met een verrassende uitslag. ongeveer 22,30 uur gingen de luiken dicht

21e loopdag, maandag 2 juli van Arzacq-Arraziguet. 30 km.

Gisteravond had het iets geregend. S'nachts enorme stortregens. Zelfs ik werd er van wakker. Om 05.50 uur zijn we vertrokken. Het was nog erg donker al hoewel het al snel lichter werd. Zeer donkere wolken. Wat miezer regen wat lekker fris was om te lopen. We liepen over mooi glooiend terrein met een aantal stevige klimpartijen ertussen. Je ziet door de mooie omgeving gelijk mooiere, grote zeer goed onderhouden boerderijen, veel mooie grote huizen en ook veel nieuwbouw villa's. Dus "geld".

Tussendoor werd het zonnig, dus weer warmer. Daar hadden we niet op gerekend want er werd voorspeld dat het 23 graden zou worden. Wanneer de zon door kwam was het gewoon warm. Verder wel heerlijk loopweer.

Om 11.50 uur aangekomen in Arzacq etc. Eerst maar het terras opgezocht voor een koel biertje. Dat is toch na zo'n loop de eerste vereiste. Daarna naar onze Gite Communal gegaan en heerlijk gedoucht en omgekleed. Weer alles prima in orde.

We hadden op het terras waar we het biertje hadden gedronken dat met daar ook een menu de jour hadden en wel voor het bedrag van 11,35 euro. Dat dan maar gedaan. Vooraf een vleeswarenschotel, toen vier lapjes varkensvlees en friet. Zoveel dat ik het niet op kreeg. Uiteindelijk moest ik 10,20 euro betalen.

Daarna even naar de Gite gegaan voor een korte nap. Om 16.00 uur wilde ik voetbal, Brazilië tegen Mexico gaan kijken. Ik naar een andere bar waarvan men vertelde dat men daar een grote TV hadden. De dame achter de bar kreeg deze niet aan de praat. Jammer. Omdat we morgen in de Gite geen ontbijt kunnen krijgen hebben we maar inkopen gedaan om voor ons zelf het ontbijt klaar te maken. We hebben dan ook de tijd aan ons zelf.

Vanavond gaan we naar een ander restaurant eten, mocht daar later nog iets over te vertellen hebben dan horen jullie het wel in mijn volgende verslag. Ik ga bovenstaande nu posten. Tot de volgende keer.

22e loopdag, dinsdag 3 juli van Arthez de Bearn naar Navarrenx. 32 km.

Ik werd wakker met lichte regen. Gelukkig heeft het niet lang volgehouden.

We zijn vertrokken om 06.00 uur. Als snel werd het lichter. Wel bewolkt. De voorspelling was max. 27 graden. Zo vroeg in de ochtend was het heerlijk om te lopen. Wat Heilig wat som mooie vergezichten gaf. Rond 09.00 uur brak soms het zonnetje door.

Prachtige route glooiend terrein met 2 flinke beklimmingen die niet meevielen. Vlak voor het begin van de helling passeerde ik twee oudere stellen. Tijdens de beklimming liepen zij mij met gemak voorbij. Complete frustratie. Als Nederlander van het "vlakke" land is ook niets gewend. Maar na mijn toch al 683 gelopen kilometers met veel stijgingen zou zo ondertussen wel geoefend zijn. Dus niet. Ondertussen waren de Pyreneeën zichtbaar en dan de wetenschap dat ik daar nog overheen moet. Voor het eerst kwam ik velden met open/bloeiende zonnebloemen tegen.

Aankomst was om 12.05 uur. Navarrenx is een klein stadje met een historische kern met wallen. Bij binnenkomst zag ik al gelijk een uitnodigend terras met restaurant genaamd "La Taverne de Saint Jacques". Het was 12.05 uur. Het zat al bomvol met eters. Prachtig om te zien.

Alvast een Biertje besteld. Een half uur later kwam Daniel aan en dus maar weer een biertje. Van ons zelf verzorgde ontbijt van vanmorgen hadden we nog wat over. Daniel had gevraagd of wij op het terras onze zgn. Lunch van restanten te mogen opeten. Dat was goed. Dus maar gedaan: stokbrood met chorizo. Ook nog maar glaasje wijn erbij besteld.

Daarna op zoek naar onze Gite Communal. We moesten ons melde bij de bar, vlak ervoor.

Het bekende ritueel gevolgd incl een korte nap. Weer een keurige Gite, maar wel op de derde verdieping. Dus weer klimmen. Het was ondertussen flink warm geworden. Om 16.00 uur wilde we ergens WK voetbal gaan kijken maar dat was nergens mogelijk. We hoorde dat deze onder een dure

betaalzender werd uitgezonden, dus geen voetbal kijken vandaag. Dan maar weer een verfrissing genomen en heerlijk onderuit gaan zitten.

Even iets anders, Prosit/proost is het meest gebruikte woord tijdens deze Camino. Deze opmerking komt niet van mij hoor.

'S avonds zijn we bij het restaurant gaan eten welke ons 's middags toestonden ons brood als luch op te mogen eten. Ik heb daar als voorafje een werkelijk heerlijke Foie Gras IGP met gekonfijte uitjes gegeten. Stond nog op mijn Camino Bucket list. Daarnaast stond er op de "specialiteit van de dag" lijst Chipiron a la Espana. Dat sprak me zo aan, ondanks dat mijn vooraf(je) al redelijk mijn maag had gevuld. Omdat die avond de voetbalwedstrijd Engeland tegen Columbia werd uitgezonden had ik alle tijd om dit op te eten. Door de verlenging en strafschoppen is het wel een latertje geworden.

23e loopdag, woensdag 4 juli van Navarrenx naar Aroue-Ithorotos-Olhaiby. (Een hele mond vol) 19,5 km. Verwachting 27 graden.

Omdat we niet zo een grote afstand behoefte af te leggen was vroeg opstaan niet nodig. Om 07.50 uur vertrokken. Mede met de wetenschap dat er in onze bestemming totaal niets te beleven was. Dat bleek bij aankomst ook zo. Alleen in de Gite konden we dingen komen voor het eten, ontbijt en evt. het aperitief. Heel basis maar wel erg gezellig. Er waren 13 pelgrims die er overnachten. Dat is wel eens minder geworden.

Voor onderweg had men veel Muggen voorspeld vanwege het vochtige weer/vochtig terrein. De pijpen aan mijn broek geritst en mijn NY shirt met lange mouwen aangedaan. En mijn spuitbusje tegen muggen in mijn broekzak gedaan. Bleek achteraf niet zo nodig te zijn. Halverwege wel mijn broekspijpen afgeritst en opgerold op mijn schoenen laten belanden.

Voor we vertrokken wel eerst ons ontbijt (zelf gekochte ingrediënten omdat de bar geen ontbijt verzorgde In de tegenover gevestigde epicier nog 2 biertjes gekocht in geval bij aankomst niets te verkrijgen was. Klopte dus ook. Heerlijk geschud biertje gedronken was gelukkig nog wel fris omdat deze bij epicier uit de koelkast kwam.

Vandaag weer glooiend eenvoudig te lopen terrein. Rond 10.00 uur begon het zonnetje een beetje te schijnen. Dan is het ineens gewoon warm.

Om 11.15 uur aangekomen bij de Gite. Ik denk wel een van de eenvoudigste, maar zeker niet ongezellig. Als sociale plek was een overkapping gemaakt met lange tafels. Er was, zoals gezegd, een Epicier. In de Gite ging een kast en koelkast open en daar konden weer zeker iets in vinden om de maaltijd vanavond te nuttigen. Het brood kwam uit de diepvries. Heel primitief maar zeer praktisch. Tot op heden, 18.00 uur zitten we , incl. de Gite eigenaar gezellig te babbelen met allerlei sterke verhalen. Ondertussen had het flink geregend wat heerlijk verkoelend werkte.

Straks gaan we een eenvoudige maaltijd uit o.a. blik bereiden met een lekker glas wijn. De fles(sen) wijn kostte 4,00 euro per stuk, dus dat kon wel leiden.

Er werd nog een groep van 4 jongelui opgehaald die nog ver weg waren en het was al donkerder aan het worden. Erg gezellig spraken allemaal Engels en er was ook een Nederlander bij welke ik dagen eerder ook al had ontmoet. Heerlijk met elkaar gegeten en gedronken en erg gezellige communicatie. Om 21.15 naar bed

24e loopdag, donderdag 5 juli van Aroue etc. naar Ostabat-Asme 24 km. 23 graden

Wakker gemaakt om 05.00 uur

Na zelf geregeld ontbijt vertrokken we om 06.40 uur. Het miezerde een beetje en dachten, kan wel zonder regenkleding. Om 7.30 uur begon het flink te regenen. Toen toch snel de Raincover over de rugzak en mijn regenjack aan. Was wel heerlijk om te lopen. Rond 08.30 uur begon het zonnetje een beetje te schijnen. Regenjack dus weer uit.

Om 10.00 uur begon het weer te regenen. Net begonnen aan een forse beklimming op een stenen/rotsen pad, zeer glad. Heel snel gutste het water van de berg, ons pad af. Het was zeer glad tot het gevaarlijke toe. Ook op de aarde/gras - modder gleed je bij bijna elke stap uit. Was heel zwaar. En we moesten ongeveer 200 mtr's hoogte overbruggen. Maar het ergste, we moesten ook over eenzelfde pad weer naar beneden.

Boven aangekomen zagen we een klein kapelletje. Heel grappig boven op een top van de berg. Daarboven zag ik niet hoe het pad naar beneden liep. Ging dus een andere richting uit waar ook mensen gelopen hebben. Dus fout gelopen. Na een tijdje kwam ik erachter dat ik niet goed liep. Toen op mijn GPS route gekeken, Ik ga nooit meer op pad zonder de "GPS coördinaten/route". Uiteindelijk weer op het rechte pad gekomen. Het bleef vochtig weer. Om 11,30 uur liepen we een dorpje binnen. Ik liep het laatste stuk op met Jean-Paul uit Frankrijk. Ik dacht gewoon de route volgen naar mijn dorpje met Gite. Hij vertelde dat we daar al aangekomen waren. Ik dacht, zo vroeg al.

We konden pas om 15.00 uur terecht bij onze Gite. Toen maar naar de Bar gegaan. Omdat we daar niet konden lunchen zijn we, Daniel was ondertussen ook gearriveerd, naar de Epicier gegaan en brood en kaas gekocht en ook maar vast een fles Rose voor straks in de Gite. We mochten van de Bar eigenaar ons gekochte voedsel daar opeten. Na het bier ook nog wijn besteld voor bij onze lunch. Uiteindelijk al snel 2 uur overbrugt. Ondertussen waren we met z'n zevenen in de bar.

Het was ondertussen mooi weer geworden. Regenjack werd al aardig droog. We moesten nog een kilometer buiten het dorp doorlopen omdat onze Gite daar lag. Even voor 15.00 uur kwamen we daar aan. Er stond daar diverse siropen, bekers en water voor ons. Was toch wel lekker na dat bier en wijn. Er waren totaal 10 personen in de Gite waar plaats was voor 30 personen. Het was een heel nieuw, modern pand met een groot terras en zelfs een zwembad erbij. Na het gebruikelijke ritueel zijn we op het terras gaan zitten met onze gekochte fles Rose. Die was al redelijk snel leeg en ik dus op zoek naar aanvulling.

2 kritische opmerkingen van mij:

- De prijzen in deze Gite o.a. voor een klein flesje bier (3,00 euro) en een fles wijn (16,00 euro) vonden we niet op zijn plaats. Dat zijn restaurant prijzen. Niet dat ik het niet kan betalen maar vond de prijzen ongepast hoog in zo'n Gite voor Pelgrims. Wij hoorden dat van andere ook. Ik had behoefte aan een kleine wandeling, bv. 2x1 km. naar het dorp. Toevallig is daar een Epicier waar men ook wijn verkocht. Daar dan maar een mooie fles rode wijn gekocht voor 4,40 euro. En gelijk ook nog maar wat olijven.

- Toen wij heerlijk op het terras zaten liep een stel, welke we gisteren ook al in een Gite hadden ontmoet, langs ons. Eerder had Daniel al tegen mij gezegd: Die mensen, 2 stellen van 2, gunnen je geen blik. Nu dus weer niet, Ik dus een beetje provocerend hen gedag gezegd. En dan staan ze je zo vreemd aan te kijken. Ze zijn met z'n vieren en verder is er niemand voor ze, lijkt wel. Leven in hun eigen wereld. Misschien omdat zij geen andere taal spraken dan Frans, wat later bleek. Toen een ander Frans stel tijdens het eten tegen hun sprak kwam er eindelijk een reactie. (Weg frustratie van ons)

Voor het eten kwam de eigenaar, een type boer, aan tafel zitten en begon van alles te vertellen en uit volle borst allerlei liederen te zingen. Wel komisch, maar het hield niet op. Ook na het eten, bij het dessert hetzelfde verhaal. Ook nog een soort zittende polonaise aan tafel, allemaal in elkaar gearmd. Omdat ik er helemaal niets van verstond vond ik het al snel wel genoeg.

Maar goed, de eigenaar was helemaal in zijn sas.

De meeste liedjes die hij zong waren in Bask. We zitten ook in Frans Baskenland. Hij verteld ook dat de kinderen allemaal Bask als moedertaal moeten leren op school.

Om 19.00 uur gingen we aan tafel. Totaal 8 personen, 2 kwamen niet opdagen. We kregen een heel

goed 4 gangen diner voorgeschoteld met lekkere rode wijn.

Uiteindelijk, na het schrijven van mijn verhaal ging ik om 22,20 uur naar bed.

Wel veel vliegen in de Gite. Gelukkig s'avonds niets van gemerkt.

Die dag heb ik zeker 4 km. Extra gelopen. Ik was in de bar mijn regenjack vergeten. Die hing te drogen aan de kapstok waar iemand anders zijn poncho over had gehangen. Dus uit het zicht. Ook scheen de zon ondertussen, dus helemaal niet zo van: ik mijn jack aan. Ik dus 2x2 km (ook i.v.m.de extra fles wijn welke ik was wege halen in het dorp) extra gelopen omdat onze Gite 1 km buiten het dorp lag.

25e loopdag, vrijdag 6 juli van Ostabat-Asmer naar Jean Pied de Port. 22 km. 23 graden

Om 05,50 uur gestart. Een Open hemel, Bij de start wel een beetje regen. Een prachtige route, leek wel door het Alpenland. Door gezellige dorpjes en prachtig te lopen paden. Ook weer wat wijnvelden tegengekomen. Wat mij opviel is dat de druiven al veel groter zijn. Misschien omdat we al weer een tot twee weken verder zijn maar we zijn nu ook zuidelijker.

Om 11.30 uur waren we in Jean Pied de Port. Toch wel bijzonder. Ten eerste omdat Daniel en ik afscheid gingen nemen omdat hij een dag extra daar bleef omdat zijn vriendin die volgende avond om 23.00 uur daar aan zou komen en niet direct de volgende dag zouden gaan lopen. Zijn vriendin zou dan samen met Daniel een week een stuk van de Camino Frances lopen. Ik had besloten om niet daar minimaal een extra dag te verblijven en besloot om alleen verder te gaan. Het ging wel aan mijn hart, maar ik vond het zonde van mijn tijd.

De Refuge, zo heette de Gita daar, ging pas om 14.00 uur open. Wij de Chemin de Citadel door gelopen.

Ik op zoek naar een Sportwinkel om een nw. Cap te kopen. Ik had deze eergisteren laten liggen. Heel stom. Ik ben normaal heel gestructureerd in het opbergen.

Daar gevraagd naar schoenmaker omdat mijn rechterschoen aan de voorkant het stiksel was losgelaten. Gelukkig was er een in het stadje. Was al een tijdje op zoek maar in geen enkel dorp of stad was een schoenmaker te vinden. Gelukkig wel in Jean Pied de Port. Ik er direct heen. Gelukkig wilde hij het voor mij gelijk maken. Net op tijd want na het maken sloot hij zijn winkel. Ik blij, want een natte voet is ook niet alles.

Daarna geluncht met Daniel en de Hollander Jim, die we al eerder een paar maal hadden ontmoet. Ook weer erg gezellig en een heerlijk lokaal gerecht gegeten. Ondertussen was het even voor tweeën en op naar de Refuge. Weer een keurige lokatie. Zeer goed verzorgd, schoon en nieuwe spullen. Daarna weer het gebruikelijke ritueel en op naar een bar want we wilden naar WK voetbal kijken. Om 16.00 uur Frankrijk tegen Uruguay. We hadden ook met een Frans stel afspreken hier samen naar te gaan kijken. Dus wij laten weten waar we zaten via de Lokatie service via Whatsapp. Na de wedstrijd afgesproken om om 19.00 uur gezamenlijk te gaan dineren. De bar waar we voetbal hadden zitten kijken had ook nog een restaurant/terras aan het water. Wij dus daar een tafel gereserveerd. Lekker en gezellig gegeten. Graag wilde ik ook de voetbalwedstrijd Brazilië tegen België zien maar daar kwam dus niets van terecht. Uiteindelijk het laatste, ook spannende, kwartier gezien met een verrassende uitslag. 1-2.

Ondertussen al weer 22.00 uur dus tijd om te gaan slapen. Want morgen weer vroeg op en een zware tocht.

Met dit 6e verslag sluit ik het, in mijn ogen, het eerste deel van mijn camino tocht af, De "Camino Podiensis" van Le Puy en Velay naar Jean Pied de Port 750 km. Morgen ga ik dus beginnen aan de Camino Frances van Jean Pied de Port naar Santiago de Compostela. Ook ongeveer 750 km. Ik kijk wel, vanwege de tijd, hoe ver ik kom.

26e loopdag, zaterdag 7 juli van Jean Pied de Port naar Roncesvalles. 27 km. - 27 graden

In de Refuge waar ik vannacht heb geslapen voor 10,00 EURO zat ook een ontbijt. Dit daar mooi gebruik van gemaakt. Na afscheid genomen te hebben van Daniel waarmee ik toch 24 dagen ben opgetrokken

ben ik om 06.40 uur van start gegaan. Het was bewolkt weer en de verwachting was dat er stevige onweersbuien zouden plaatsvinden. Ik heb deze in de bergen wel gezien maar gelukkig niet meegemaakt. Het is een stevige dag geworden want ik moest van 200 mtr. naar 1400 mtr. klimmen. Maar tussendoor ook regelmatig dalen, dus aardig wat hoogte meters gemaakt. Na een uurtje begon het ineens aardig te regenen. Ik was al helemaal nat van de inspanning van het klimmen dus een regenjack had geen zin. Wel mijn regenhoes om mijn rugzak gedaan. Na een kwartiertje was de bui voorbij en gaandertijd kwam de zon door.

Ik zag wel een beetje op tegen deze tocht. Ik kon mij deze nog van 2014 herinneren. Maar het was toen slechter weer en een rugzak met een gewicht van 14 kilo excl. 2 liter water. Nu slechts 8,50 kilo met 1 liter water. Het ging me nu veel beter af, misschien ook omdat ik al wat klimmers in de benen heb. Ik heb er nu enorm van genomen, de uitzichten waren zo mooi. Soms met van die laag hangende bewolking tegen de bergen aan.

Het ging dus voorspoediger dan dat ik had voorspeld. Ik was er om 12,20 uur terwijl ik aan Daniel had gezegd dat ik er rond 14.00 zou zijn. Het waren over het algemeen niet van die "erge" stijgingen. Het ging soms wat geleidelijker. Onderweg enorm veel schapen en wilde paarden. Op een gegeven moment liep er een enorme kudde op het pad/smalle weg. Ik moest me er door heen wurmen. Wel heel leuk, ze waren helemaal niet schichtig.

Boven, op ongeveer 1400 mtr. Was het wel koud boven. Blijven lopen dus, dan blijf je wel warm. Ik had alleen mijn thermische T-shirt aan. Veel schapen en wilde paarden onderweg, leuk om te zien.

Bovenop de berg stond een bestelbusje met allerlei dranken. Ook heerlijke koffie. Deze maar genomen. Dat begrijpen jullie anders had ik niet kunnen zeggen dat deze lekker was.

Na een prachtige tocht kwam ik om 12.20 uur bij het klooster aan waar ik ging overnachten. De tocht was me enorm meegevallen. Het klooster heeft 250 overnachtingsplaatsen, heel groot dus. Het klooster ging pas om 14.00 uur open dus ik op een terrasje even verder op een biertje genomen. Ik hoorde van Jim, ook een Nederlander welke ik al een paar maal eerder had ontmoet dat je je wel alvast kon inschrijven. Ik mijn biertje laten staan en teruggegaan om dat te regelen.

Ik kon mij nog herinneren dat in 2014 een hele rij wachtende stond. Nu werd ik gelijk geholpen en een bednummer gekregen. Daarna snel naar mijn biertje wat gelukkig nog lekker koud was. Om de tijd te doden zijn we met z'n tweeën daar gaan lunchen. Ineens andere prijzen dan in Frankrijk. Fijn gevoel!! Ik een plate service met gebakken ham en groenten met eieren en frites. Heerlijk en maagvullend. En 8,50 euro afrekenen. En een groot glas heerlijke Rueda voor 1,50 euro. En nog lekker ook. Dat zijn andere prijzen.

Opvallend is dat er nu, vanaf Saint Jean de Port ineens een geheel ander soort Pelgrims aanwezig is. Heel veel jongeren, veel meisjes en stellen, van tussen 18 en 25 jaar. Verder is er een blik Koreanen, Italianen en Chinezen opengetrokken.

Nu mijn verhaal aan het schrijven, daarna naar het klooster om mij te douchen en om te kleden en mijn kleren uit te spoelen.

Vanavond eet ik in het klooster waar morgenochtend ook het ontbijt wordt verzorgd. Tijdens het diner kwamen er 2 Chinese jonge dames (22 en 32 jaar) en een Braziliaan tegenover mij zitten.

Spraken uitstekend Engels.

We hebben enorm gelachen. Zij maakten zich zo een zorgen om de Chinees cultuur. Het

uithuwelijken en hoe zij met bv. Gehandicapten omgaan enz. Ze wilden echt in Europa en speciaal tijdens de Camino zichzelf leren herkennen. Vooral wat ze willen.

Later kwam ik weer een hele charmante Franse jonge dame tegen welke ik al vaker had ontmoet. Zij sliep altijd in haar tent. Zij vroeg mij nog even mee te gaan naar andere Camino gangers die ook allemaal in een tent overnachten. Ik kwam in een soort hippe commune terecht. Redelijk alternatieve jongelui. Maar erg onderhoudend en gezellig. Een nieuwe bijzondere ervaring. Om 22.00 uur ging de deur van het klooster dicht, was net op tijd binnen en ga nu slapen nadat ik mijn rugzak in orde heb gemaakt.

27e loopdag, zondag 8 juli van Roncesvalles naar Zabaldika. 35 km. 32 graden.

De mensen om mij heen waren al om 5,30 uur vol in beweging. Daar wordt je gewoon wakker van. Ik had geen zin om te blijven liggen tot 06,30 uur om om 07.00 uur te kunnen ontbijten. Ik ga het ontbijt maar niet afwachten. Dat Scheelt mij 1.5 uur. Er waren zoveel caminogangers (250x) voor dezelfde overnachtingsplaats de komende dagen. Dat maakte me een beetje angstig. Geprobeerd een bed op mijn volgende bestemming te reserveren, maar dat deed men niet. Ik wil nu meer kilometers maken om uit die grote groep te komen. Dag eerder waren er veel minder pelgrims in het klooster

Ik dus om 06.00 uur op pad. Na 30 min was er een bar. Toen ik mijn loopshirt aan wilde doen kon ik deze nergens vinden. Ik dacht heeft daar nu belang in. Toen realiseerde ik mij dat toen ik wilde gaan douchen even terug liep om mijn loopshirt alvast uit te doen en op mijn bed te leggen. Om de 2x2 bedden was er een soort scheidingswand. Al eerder liep ik een sectie eerder om naar mijn bed te gaan, liep dus verkeerd. Ik denk dat ik mijn shirt ook weer een afscheiding eerder op het bed heb gelegd. Oooh wat dom. Nu op weg. Na zo'n 30 min. lopen was er een bar, Tijd voor mijn heerlijke pain au choc. Croissant en Amerikano. (Dubbele koffie). Ik kon er weer tegenaan. Ik had mijn rugzak buiten naast de ingang gezet. Toen ik naar buiten kwam stond deze er niet meer. Ik schrok mij een hoedje. Iemand had deze naar wat verder verplaatst. Puffff.

Om 13.30 uur ben ik aangekomen op mijn plaats van bestemming na een prachtige route van zeker 10 km. langs een bruisende rivier. Achteraf was ik erg blij dat ik hier naar toe ben gelopen.. Zo'n 3,5 km. ervoor liep ik een brug over en aan de andere kant was ook een Albergue met een prachtig terras aan het water. Een man speelde daar op zijn gitaar en creëerde daar een enorme sfeer mee. Ik daar maar een biertje besteld, daar was het wel de tijd voor. De verleiding was groot om daar ook maar te blijven.

Bij aankomst bleek het een Klooster - Kapel te zijn. Zo mooi, zo bijzonder. Werd door een zuster ontvangen en kreeg op een bijzonder wijze fris water te drinken. Uit een aardewerk grote ronde kan met een schenktuit. Ik moest hier uit drinken zonder de tuit te raken; gieten!. Dus geen contact met mijn mond.

Het ligt prachtig op een heuvel. Alles had zo veel emotie. De slaap gelegenheid, de keuken en zitgelegenheid was alles zo netjes, zo schoon, zo sfeervol.

Vanavond wordt er gezamenlijk gegeten er is verder geen voorziening. Niets te koop ook geen wijn. Gelukkig 3 km eerder bij bar aan het water heb ik een fles Rose gekocht. Wilde het me niet laten overkomen dat ik, buiten water, niets te drinken had.

Nadat ik had gedoucht en omgekleed ik naar de zitruimte. Daar begonnen met het schrijven van mijn dagverhaal ondersteund met een glaasje Rose. Dat schrijven lukte me niet helemaal. Al snel kwamen er bekenden; Charlotte uit Lyon en Jo, ook uit Frankrijk, erbij zitten. Toen nog maar wat glaasjes erbij gehaald. De fles was toen snel leeg. Bij het diner werd er gelukkig wel wijn geschonken.

Het gebouw ging om 14.30 uur open. Het heeft max. 18 slaappleaatsen. IK werd al eerste geholpen. Dat is erg fijn, want het gaat bijna altijd wel er rustig aan.

Verder eerst een rondleiding gehad in de kapel en de toren beklommen. Ik mocht de grote kolk luiden.

Om half acht gingen we met z'n allen eten. Men had een heerlijke salade gemaakt en een echt lekkere pasta ovenshotel.

Na het eten was er in de kapel nog een bijzondere bijeenkomst voor de Pelgrimangangers. Een soort Meditatie. De ruimte was sfeervol ingericht met kaarsen. Ieder mocht zijn verhaal doen hoe en waarom hij/zij de Camino aan het lopen was. Verder werd er gebeden en gezongen. Heel mooi en emotioneel. Daarna nog geprobeerd mijn verhaal af te maken maar om 22.00 uur moest ik naar mijn bed. Heel streng.

Nog even wat betreft de kosten van slapen eten en ontbijt, Hier gold: Donativo. Dus iedereen kon geven wat het waard was of kon missen.

28e loopdag, maandag 9 juli van Zadaldika via Pamplona naar Puente la Reina. 32,5 km. 32 graden.

Na ontbeten te hebben ben ik om 06.20 uur van start gegaan. Het was toen al licht om de markeringen goed te kunnen zien.

Het was mooi weer mooi helder, al 21 graden. Een mooi pad naar Pamplona toe.

Op het laatst een stuk langs de stadsmuren en door het park. Een mooie binnenkomst, het was rond 08.00 uur. Eenmaal door de poort waren er heel veel mensen die richting huis gingen de meeste een beetje beschonken. Gigantisch veel mensen, allemaal in het rood-wit van de Basken.

De straten waren zo vies en stonk naar alles wat kon stinken. De reiniging was al wel met man en macht aan het opruimen. Gisteren was de stierenrace door de straten van de stad geweest. Allemaal houten afrastering die ze aan het weghalen waren. Op televisie welke in de etalages stonden kon ik opnames zien van de race en met name uitgelicht degene die werden aangevallen. IK denk dat er mensen waren die het niet overleefd hebben. Verder een complete kermis met reuzenrad, Podia voor optreden en gigantisch veel kramen. De feesten zouden t/m dinsdag duren. Ook liep ik langs een een terrein waar ze Lucht (vaart) ballonnen aan het opblazen waren. Ondanks de troep heerste er wel een geweldige sfeer.

Ik had al wel ontbeten, toch maar op zoek naar koffie en choco croissant. Wel even buiten het geweld van mensen. Ik wilde eerst nog even in Pamplona blijven maar toch besloot ik maar om door te gaan. Hoofdzakelijk vanwege de stank.

Ik na de koffie + op pad, de stad uit door mooie parken. Gelijk liep het pad omhoog want we moesten van 446 naar 770 mtr. hoogte. Weer door een prachtige omgeving met veel graanvelden. Prachtige uitzichten. Op de graat van de bergen stonden wel 40-50 zeer grote windmolen die overigens een geweldig lawaai maakten. Het was warm, maar gelukkig stond er een lekker windje. Hierdoor was het goed uit te houden. Op de top, Alto del Pedron, stond een groot stalen kunstwerk van allerlei personen en dieren. Nu ook, al iets eerder, de eerste olijfbomen gespot. Na de top natuurlijk een flinke afdaling naar 345 mtr. door gezellige dorpjes waar gelukkig van alles te krijgen was. Om 13.30 uur kwam ik aan Puente la Reina en had er 34 km opzitten omdat ik bij binnenkomst van Pamplona niet goed oplette en zo'n 1,5 km. te veel heb gelopen.

Ik naar de Albergue de Peregrinos, war ik in 2014 ook heb overnacht. Kosten 5.00 euro. Duurder mocht ook niet want ik sliep in een kamer van 6 bij 4 m2. met 12 bedden (Gestapeld).

Na mij opgeknapt te hebben ben ik op zoek gegaan naar een restaurant om te gaan lunchen.

Gelijk al het eerste terras sprak mij aan. Men had een 3 gangen menu, wel zonder wijn, voor 10.00 euro. Een echt mooie paella, salade en Baskische taart met slagroom. Ik had zo een dorst dat ik maar een extra grote bier had genomen. Daarna maar overgegaan op bubbeltjes water waarvan ik later ook nog maar een 1,5 ltr. fles in de Supermercado heb gekocht. Daarbij ook maar een lekkere Magnum dark. Ik zag deze liggen en dacht, laat ik me maar verwennen.

Op het terras wilde ik mijn verhaal verder schrijven. Maar ik was zo moe dat ik het niet kon opbrengen. Toen eerst maar naar de Albergue gegaan en gaan slapen. Nu 18.00 uur voel ik mij weer fit en ben verder aan het schrijven met de fles bubbeltjes water naast mij. Die gaan vandaag wel leeg. Plat water hou ik niet zo van maar bubbels kan ik wel blijven doordrinken. Het heeft meer smaak vind ik.

Zo dadelijk ga ik naar het centrum en nog iets eten. Toen kwam Charlotte binnen met een tas om zelf eten in de Albergue klaar te gaan maken. Ze zei: ik heb ook een pak soep, blik sardines tomaten en komkommer en brood gekocht. Heb je ook trek in soep. Ik had 's middags al een flinke lunch achter de rug dus ik zei, graag en ga ik ook nog wat halen. Ik snel naar de Alementaria. Ik ook een blikje sardines gekocht, nog wat brood en een fles Verdejo uit Rueda. We hebben er toen een gezellige en lekkere maaltijd van gemaakt. Ter informatie, Charlotte is 22 jaar. Even later kwam ook Jo uit Frankrijk erbij zitten met zijn eigen eten. Heel leuk en heel spontaan, dat is ook Camino!! Ik ga dit/deze verslagen nu posten.

29e loopdag, dinsdag 10 juli van Puente la Reina naar Villamayor de Monjardin. 31.5 km. 27 graden. Om 05.50 uur vertrokken maar na een paar 100mtr. Was de Panaderia open waar ook koffie te verkrijgen was. Daar mijn ontbijt genomen en om 06.10 uur op pad.

Volop wijngaarden van Navarra waar ik door heen loop. Prachtig uitzicht, een dorp op een heuvel met op de achtergrond een prachtig bergen rif. Het Landschappelijk zo mooi.

Al een aantal dagen kom ik 2 Belgische mannen uit België tegen. Zij slapen altijd in een andere Albergue en vertrekken altijd iets eerder. We lopen door Leuke dorpjes met bijna altijd een Fontijn. Ik maak er een gewoonte van iedere keer mijn hoofd onder de kraan te houden. Heerlijk verfrissend..

Ik heb al een dag last van mijn rechter enkel/hiel. Ik masseer en wrik deze aan het eind van het lopen wat los. Verder smeer ik deze in met Voltaren. IK kan er ongeveer 2/3 van de dag mee lopen. Door korte stappen te nemen lukt het wel. Het is wel erg vermoeiend. vermoeiend. Maar hopen dat het overgaat.

In Spanje valt het op dat men de paden moddervrij heeft gemaakt. Ik bedoel daarmee dat men ze veelal een soort verhard heeft. Allerlei soorten steen, keien, natuursteen en meestal in cement gevoegd. . Dat loopt wel fijn.

Weer zo'n prachtige omgeving, heel divers tot bergen rif toe de mij de gehele dag achtervolgde.

In een stadje zag ik ineens in een blik linke het logo van Lidl. Ik blij en ging die straat in.

Daar wat inkopen gedaan voor het geval ik er om verlegen kom te zitten. Bier, fles Verdejo uit Rueda, pakje jamon serrano en bakje Couscous. En ook nog een fles vruchtenyoghurt wat ik ondertussen graag tijdens het lopen op drink.

Op laatst weer last van enkel Om 13.00 uur kwam ik bij de Albergue aan. Albergue Peregrinos in Villamayor. Deze Albergue is van het Nederlands Pelgrim genootschap. Een Nederlands echtpaar welke ik al had ontmoet in Jean Pied de Port, waar zijn de sfeer van het "Pelgrimeren" probeerden te proeven. Zij vertelde mij toen dat zij daar 2 weken Hospitalero's zouden zijn. Toen ik daar aankwam natuurlijk een hele leuke reactie van beide kanten. Ze vertelde mij dat zij echt hadden gehoopt dat ik langs zou komen.

Een prachtig, karakteristiek gebouw wat ligt op een prachtige plek met prachtig uitzicht.

Leuk om met deze mensen te spreken. Toen ik aankwam gingen ze net sluiten en lunchen en zouden rond 15.00 terugkomen. Vond ik niet zo erg. Kon ik rustig mijn Couscous opeten met de rode wijn welke eerder op mijn pad bij een wijnbodega gratis uit de muur kon tappen. Gelukkig had ik de plastic fles van mijn yoghurt drink nog bij mij. Natuurlijk eerst even goed gespoeld met water.

Ik had een fles Verdejo gekocht maar had geen kurkentrekker. Dus even wachten tot iemand van de Albergue terugkwam. Ik was als eerste en ondertussen schoven er een aantal bekenden bij. Die fles wijn kwam dus goed van pas want in de Albergue verkochte ze geen wijn (Gemiste kans om omzet

te maken). Ik begreep later dat het ook zeker niet de bedoeling is. Men doen dit helemaal vanuit de geloofsovertuiging. Ik denk dan bij mijzelf, de mensen willen toch best wel wat te drinken hebben. Zeker "ik". Ze willen ook met de Pelgrimangers mediteren. Heb ik niet aan meegedaan omdat ik voetbal wilde kijken.

Ik had de dag ervoor gebeld of men een bed voor mij wilden reserveren. Maar in Spanje, en ook bij hen, deden ze er niet aan. Op zichzelf ben ik het daar wel mee eens. Ik loop wat sneller dan de gemiddelde Pelgrimanger, dus ik heb altijd wel een bed. Ik had ook een bed gereserveerd voor Charlotte. Dus op advies van de Hospitalero, een bed vrij gehouden voor haar. Ik had haar nog niet gezien. Gevraagd of zij al was binnengekomen, antwoord neen. Later komt ze, gewassen en al, aan lopen. Raar naar ik was blij.

Het was druk in Albergue, erg gezellig met elkaar gegeten. B.v de dag ervoor was het erg rustig. Voor de Nederlandse vrouw van Hospitalero Wouter was het de eerste keer dat zij voor zo veel mensen moest te koken. Ze vertelde dat ze best wel zenuwachtig was. (25 personen)
Het was zo gezellig en een Fantastisch diner. Daarna zijn we voetbal gaan kijken bij de nabijgelegen bar. Frankrijk tegen België.

Het is een keurige Albergue, moderne bedden, schoon en goed sanitair. Een aanrader!
Om 22.00 uur gaan slapen, wan de volgens=de dag om 05.25 uur weer op. (Tussendoor heb ik wel een uurtje mijn ogen dicht kunnen doen op mijn bed.
Jullie merken het wel, ik schrijf dit vanuit mijn gevoel, soms dubbele passages en redelijk wat typefouten. Mijn excuses daar voor, voor zover ik mij daar voor moet excuseren. (later het een en ander gecorrigeerd)

30e loopdag, dinsdag 11 juli, Villamayor de Monjardin naar Logrono. 40 km. 32 graden
Om 06.10 uur na het ontbijt vertrokken. Op weg naar Viana. Zo'n 30 km. Na zo'n 8 km. Heb ik in Los Arco's op een zeer gezellig pleintje met een prachtige kerk met erg mooie toren een kopje koffie gedronken. Ik had van mijn inkopen bij Lidl nog een koffiebroodje in mij rugzak zitten en heb dat daar heerlijk opgepeuzeld. Alles ging zo voorspoedig dat ik al om 12.30 uur daar was aangekomen.

Een erg gezellig stadje met veel bedrijvigheid. Ook daar waren ze bezig afrasteringen aan het neerzetten voor een stieren race. Ik denk dat het net zo iets is als in Nederland dat ieder dorp zijn kermis heeft. Het eerste wat ik deed was naar een sportzaak gaan. Ik vroeg of er een schoenmaker in het stadje was en men verwees mij naar Logrono. Ze hadden een hele sortering loopschoenen staan en liet mij er een paar aanpassen. Maar maat 45 - 46 hebben ze daar niet zoveel. Uiteindelijk een paar lekker zittende lage Salomon wandelschoenen gekocht.

Toen ik wist dat mijn schoenen zo scherp waren versleten ben ik anders gaan lopen, meer met mijn voeten naar buiten waardoor ik hoopte dat ik meer op de linkerkant van mijn hiel zou landen. Ik had mijn schoenen voor mijn trip laten verhakken. was met mijn nieuwe schoenen blij, want een blessure heb je snel opgelopen. Dat is iets wat ik niet kan gebruiken.

Omdat ik daar al zo vroeg was en ik In Logrono mogelijk een schoenmaker kon vinden ik nog 10 km. Verder gelopen, dus totaal 40 km. Ik moet zeggen, het ging me erg gemakkelijk af. Tijd is wel de factor. Was het 14.00/15.00 uur dan ga je minder snel 10 km. Extra lopen. Dat is dus het voordeel van vroeg op pad gaan.

Weer prachtige omgeving. Kriebels op mijn hoofd daarvan. Een mooie dag. Bij aankomst in Logrono donkere wolken. We hebben het droog gehouden. Ik op zoek naar Albergue Iglesias, een slaapplek in een kerk. Deze was al vol, ik kon wel op een matras op de grond slapen. Nu heb ik daar geen probleem mee.

Ik wilde vanavond voetbal kijken, Engeland tegen Kroatië. Men ging wel om 22.00 uur dicht. Stel dat het uitloopt heb ik probleem. Voor het eten was er eerst een dienst voor de Pelgrims en daarna kon ik pas de stempel in mijn Credential krijgen. Maar die dienst was gelijktijdig aan de voetbalwedstrijd welke we daar niet konden kijken.

Teruggegaan naar Albergue Peregrinos waar ik langs was gelopen. Daar was nog plaats en de kosten 7.00 euro voor de slaappleats

Deze dag liep ik van de wijengebieden van Navarra naar de wijengebieden van Rioja

Om 14.30 uur kwam ik dus aan in Logrono, 40 km. gelopen zonder problemen. Was totaal niet moet. Misschien omdat ik opgelucht was vanwege mijn nw. Schoenen.

Na douchen ik naar een bar/terras en daar wijn met paar verschillende tapaz besteld. Daar begonnen an mij verslag. Pas om 17.00 uur kwam ik erachter dat ik ook nog een schoenmaker moest zien te vinden. Ik aan een mevrouw die ook op het terras zet gevraagd of er in de stad een schoenmaker te vinden was. Zij antwoordde bevestigend en probeerde mij in het Spaans het uit te leggen. Ik begreep het niet helemaal. Daarnaast had ik mijn oude schoenen niet bij mij dus ik terug naar de Albergue. Daar hebben ze op internet gekeken en via een plattegrond mij de juiste weg gewezen. (!?) Al snel gevonden en zij gaan er nieuwe hakken onderzetten en kan deze om 20.00 uur ophalen. Nu 19.00 uur ben ik het vervolg van mijn verslag aan het schrijven wat ik om 17.00 uur plotsklaps had afgebroken om naar de schoenmaker te gaan.

Nu iets gaan eten en op tijd bij de schoenmaker zijn. En..... bijtijds in een bar gaan zitten om de voetbalwedstrijd te gaan kijken. Allemaal heel krap. Maar ik ben blij dat mij schoenen gemaakt kunnen worden, zeker bij regen heb ik deze schoenen nodig. Mijn nieuwe lage zijn daar niet voor geschikt.

Wat mij opvalt, omdat ineens 10 km. meer het gemiddelde van mijn Camino bekende, helemaal geen bekenden. Uiteindelijk 1 aardige Italiaan uit Lece, Zuid Italië (Puglia) Ook tijdens het lopen zie ik een vrij gezette Bulgaarse dame welke ik tegenkwam en iedere keer stopte. Ik Zei: go...go...go... you can do it!!.

Ook zij heeft het volgehouden om tot Logrono te lopen. Ik zag haar in de bar met de gezellige Italiaan Jordano. Ze bedankte me echt hiervoor. Het gaf haar zoveel positieve energie.

Ik moest bijtijds naar de Albergue want de deur ging echt om 22.00 uur dicht. Ook in de Albergue had men een flatscreen van 40x30 cm. Daar kon ik gelukkig de verlenging zien.

Nog even voor onderweg. Lopende door een bossage en daar waren zoveel krekels. Ik werd "echt" gek van het lawaai. Nog nooit zo'n hard geluid gehoord.

Buiten het probleem met mijn schoenen zijn mijn sokken versleten tot op "en" met de draad. Gaan nu in de vuilnisbak. Lucia, deze zijn echt niet meer te herstellen hoor..

31e loopdag, dinsdag 12 juli, van Logrono naar Najera en later naar Azofra. 36,5 km. 28-32 graden Om 06.20 uur, na thee en nog in mijn rugzak cakeje van gisteren als ontbijt op pad. Ik had gehoopt dat er in zo een grote stad als Logrono wel een bar of bakkerij met koffie open zou zijn. Dus niet, ik dus zonder koffie en bv.pain au chocolat op pad. Ik denk dat dit wel een rol heeft gespeeld in het eerste traject van mijn tocht. Ten eerste moest ik wennen aan mijn nieuwe hakken van mijn wandelschoenen. Deze rolde toch anders dan in de oude situatie. De eerste stop om iets te kunnen eten en drinken zou 13 km zijn, in Navarrete. Gelijk in het begin van het stadje zag ik veel Albergues en een soort bar waar men een ontbijt kon nemen. Daar waren heel veel mensen, ik denk Pelgrims die die dag op dat moment, na ontbijt begonnen te lopen. Het sprak me niet aan, ik dus verder het stadje in. Helemaal niets!!! Geen bakker, geen bar, helemaal niets.

Ik dus verder. Ik merkte echt dat ik het nodig had en niet kon krijgen. Pas vlak voor Ventosa, waar

normaal gesproken iets genuttigd kon worden, stond er een foodtruck. Ik koffie besteld. Was gelukkig een lekker bakkie. Ze hadden er ook stukje stokbrood liggen maar die sprake mij niet aan. Na de koffie ik dus op naar Najera. IK daar aangekomen op zoek naar mijn Albergue Municipal. Ik passeerde een grote markt waar ik best wel rond had willen lopen maar ik dacht: eerst mij aanmelden bij de Albergue. Daar aangekomen, rond 12.30 uur, stonden er zeker 1t man te wachten. K kende de Albergue en wist dat we daar met zeker 40 man op een slaapzaal moesten slapen. Op zichzelf geen probleem, maar een hele tijd wachten totdat iedereen ingeschreven is, dat gaat er heel rustig aan toe, besloot ik nog maar naar het volgende dorpje te lopen zo'n 6,8 km verder. Ik heb wel eerste gebeld of men voor mij en slaappleaats konden reserveren en gelukkig deed men dat. Ik kon zo op een rustige manier langs alle marktkramen lopen, nog wat fruit en een kurkentrekker gekocht, en toen richting Azofra. Een lange straat met huizen, 2 cafe's en restaurant en een zeer mooie, nieuwe Albergue Municipal.

Eerst lekker gedoucht en spullen gewassen en toen naar de bar. Ik zag dar nog mensen eten maar ik moest wachten tot 18,30 uur. De keuken was al dicht. IK wilde mijn verhaal gaan schrijven en dacht dat te doen in de bar onder het genot van een glas wijn. Vlak tegenover was een kleine soort kruidenier en ik daar naar binnen. Een fles wijn gekocht, potje olijven en een stuk brood. Ik dacht, ik kan ook in de gezellige ruimte van de Albergue mijn verhaal schrijven. Het is nu 22,30 uur en ben daar druk mee bezig, dus jullie begrijpen dat daar toen niet zoveel van terecht is gekomen. Al snel had ik contact met een Duitse jongedame Katrin en een Deense jongen. Erg gezellig, zij hadden nl. ook een fles wijn in bij de kruidenier gekocht. Dus kwaliteitscontrole! Al snel kwam er een Duitse jonge vrouw en Belgische jonge vrouw er bij zitten en binnen de kortste keren waren er 4 flessen (2 bij gekocht) wijn soldaat gemaakt. Leuke, inhoudelijke gesprekken ontstonden er, heel gezellig. Op een gegeven moment kwam Daniel ter spraken en hoe wij met hem omgingen om zijn kwaliteiten te ontdekken. Met name om niet direct nee te zeggen of "als" te roepen. Hem de kansen te geven wanneer hij iets aangaf om te doen. Katrin (24 jr.) trok mij op een gegeven moment mee naar buiten en barste in huilen uit. Zij vertelde dat haar moeder altijd maar negatief op haar plannen reageerde en altijd overal bezwaren tegen had en dat zij het zo mooi vond hoe wij op situaties reageren.

Om 19.30 uur zijn we nog gezellig gaan eten bij de bar/restaurant. Een heerlijk 3 gangen menu met lekkere wijn voor slecht 10,00 euro. Buiten het eten was het ook erg gezellig. Ook heel veel locals zitten daar op het terras. Allemaal mannen. De vrouwen zullen wel aan het werk zijn. (Tja) Omdat ik wat meer kilometers heb gemaakt dan gemiddeld kom je in een geheel nieuwe groep mensen terecht. Gelukkig heb ik door mijn nieuwe hakken geen last meer gehad van mijn enkel/hiel. Een fijn gevoel.

Nog niet vermeld over gisteren. Op een gegeven moment zat er bij een kapel een groep van zeker 100 kinderen tussen de leeftijd van 14-16 jaar. Ik vroeg naar het hoe en waarom. Zij deden een expeditie (looptocht) met rugzak en al van een maand door geheel Baskenland, zowel Spanje en Frankrijk. Heel leuk om te zien.

Vandaag bijna alleen maar door gigantische wijngaarden gelopen, heel mooi gezicht.

Nu 22,45 uur, zo laat omdat ik andere verplichtingen had, sluit ik na een mooie en gezellige en interessante dag af om te gaan slapen.

32e loopdag, dinsdag 13 juli, Azofra naar naar Villamayor del Rio. 33 km. 27-32 graden
IK heb heerlijk door kunnen slapen. Vanzelf werd ik wakker om 05,30 uur, misschien door het gestommel van een ander. Om 06.30 uur vertrokken na heerlijk ontbijt met verse jus d'orange. Dat zie je eigenlijk overal bij bar's.

Het zou een bijzondere dag worden. Vanochtend licht bewolkt.

Aan het einde van het dorp was er een pijl voor linksaf. Daarna heb ik geen aanwijzingen meer

gezien. Toen maar op mijn GPS route (onmisbaar weer) gaan lopen door een prachtig landschap. Geen enkel teken andere pelgrims. Ergens ging het met mijn GPS route iets fout. Ik kwam op een gegeven moment uit op een doodlopende weg bij een soort water-win project. Om een heel stuk terug te gaan lopen en een andere weg te kiezen om maar te kijken waar ik uitkwam ben ik de boesh (waarschijnlijk fout geschreven) in gedoken. Ik door echt een wildernis van struiken van minimaal een meter hoog naar boven geklommen omdat ik op mijn telefoon zag dat ik die richting op moest. Wanneer er daar iets met mij zou gebeuren zou er alleen maar terzijner tijd een skelet van mij de vinden zijn geweest.

Echt steile beklimming waarbij ik dacht daar wel een pad te kunnen vinden. Dus niet. Op een gegeven moment hoorde ik het geluid van een grasmaaier. Ik wist dat in die buurt een golfterrein was. Ik zo blij als een kind. Valse blijheid bleek later.

Ik kwam bij een hek aan waar ik zeker niet overheen kon klimmen. Ik het hek maar volgen. Op een gegeven moment moest ik weer flink klimmen en kwam in een graanveld terecht. Een Heeeel groot graanveld bleek later. Ik maar door het graanveld lopen, door een soort spoor zag ik dat er wel eens iemand met het zelfde probleem had geworsteld. Uiteindelijk kwam ik bij een pad terecht richting ingang van de Golfclub Rioja Alta waarvan ik wist dat The Way daar langs liep. Ik bij het restaurant van de golfclub gaan zitten om mijn schoenen en sokken van aller vervelend prikkelende te verwijderen. Ik kan je zeggen, dat was een hele klus.

Toen ook maar een koffie besteld en amper 5 minuten later kwamen de twee dames van gisteren aan die een uur later waren vertrokken. Zij vonden het wel leuk maar ik had andere gevoelens. Toch gezellig mijn verhaal kunnen doen.

Toen ieder weer zijns wegs gegaan. Door allerlei gezellige dorpjes o.a. Grayon waar ik in 2014 uur zoveel aan over heb gehouden. Slapen in een klooster en met z'n allen (paar allen) de maaltijd gingen bereiden en iedere nationaliteit moest toen een liedje van zijn land zingen. Bij mij was "tulpen uit Amsterdam". Ik heb daar op het terras mijn eerste bier die dag gedronken. Leuk om het weer te zien. Ik proefde daar weer die sfeer, heel mooi.

Ik moest weer verder want ik had nog 11,5 km. te overbruggen. Iedere 2,5 km. kwam ik door een dorpje, dat is wel wat makkelijker lopen. Op een gegeven moment begon het te regenen. Ik keek naar boven en kon mij niet voorstellen waar die regen vandaan kwam. Aan mijn linkerarm brandde de zon en aan mijn rechterarm voelde ik de regen. Heel bijzondere ervaring. Het was gelukkig van korte duur.

Om 14,30 uur bereikte ik Villamayor del Rio. Een gehucht van niets. Ik zag vlak voor het dorpje wel een heel erg amateuristisch bordje van Albergue: naar 200 mtr. Links. Ik dacht dat is toch niet de Albergue waar ik wil slapen. Ik het gehucht in, daar dus helemaal niets te vinden. Ik dus terug en zag ongeveer 400 mtr. van The way af een groot bord "Albergue". Ik daar dus naartoe. Ik dacht bij mezelf, dat kan toch niets zijn. Maar toch, binnen alles heel erg keurig, schoon, goed verzorgd. Ik was tot heel lang de enige. Ik was net binnen toen het begon te regenen.

Toen kwam er een jongedame uit Canada (Alexandra, 32 jr.) welke ik onderweg was gepasseerd en mee had gesproken. Ik had in het laatste dorp een fles wijn gekocht voor het geval dat..... Nou dat was nodig. Samen hebben we, samen met de Jamon Serrano, welke ik eerder had gekocht geconsumeerd. We hebben samen van het aangeboden diner ad 8,00 euro p.p genoten. Mijn fles wijn was al leeg dus bij de Albergue een nieuwe rode besteld voor 3 euro. En nog lekker ook!!! Verder heerlijk met elkaar hele fijne gesprekken gehad. Ondanks met z'n tweeën, oer gezellig.

Ik ben nu aan de laatste schrijverij van vandaag begonnen en ga dus vroeg naar bed, want het is nu 20.45 uur. Morgen ga ik de 1000km grens van de tocht overschrijden. Heel veel, maar ik voel het gelukkig niet zo. Ik ga nu mijn tanden poetsen en gaan slapen. Morgen staat op de planning slechts 29 km. Ik hou jullie op de hoogte.

Saillant detail, ik heb hier geen internetverbinding en geen telefoon bereik. Dus erg rustig, in de ruimste zin des woords.

33e loopdag, dinsdag 14 juli, Villamayor del Rio naar Atapuerca. 37 km. 32 graden, om 06.00 uur vertrokken. Het was erg mistig en duurde best wel lang. Ik had gehoopt koffie + te kunnen drinken in het stadje 5 km verderop. Alle bars en bakkertjes waren nog dicht. Centrum dan maar uit dacht ik, naar de weg gaan. Gelukkig was daar een hotel voor de koffie met mijn geliefde Pain au Chocolat

Om 09.30 uur was ik in Villafranca Montes de Oca. Had 3,5 uur erop zitten en best wel trek in een biertje "en" met heerlijke tortilla welke er zo uitnodigend uitzag op de toonbank. In 2014 had ik hier ook geslapen en kon mij nog herinneren dat de vrachtwagens door het smalle straatje voorbij raasden. Nu nog steeds, levensgevaarlijk.

Gelijk een stevige klim en de komende 12 km. gingen over de kam van de berg door het bos. Het pad leek wel een soort brandgang, zo breed. Geen wind en de zon brandde stevig. Aangekomen in San Juan de Ortega, wat ik in eerste instantie als overnachtingsplaats had gepland. Maar zo vroeg (12,15 uur) al stoppen en aan het eten en de wijn leek mij niet zo een goed idee. Onderweg nu alleen maar zonnebloem velden. Ook de omgeving is zo mooi. Zo divers, echt om van te genieten. Op het terras dar wel een biertje genomen en toen kwam de Fransman van ongeveer mijn leeftijd welke ik al weken met diverse tussenpozen tegenkom. Vandaag weer tijdens mijn bierpauze. Heel leuk.

Om 14.00 uur kwam ik uiteindelijk aan in Atapuerca. 37 km. Gelopen. Het ging mij erg gemakkelijk af. Hier een mooie, gezellige en keurige Albergue. Ik kwam daar de 2e Nederlander, in dit geval een jonge vrouw sinds 1050 km. Die ik tot nu heb gelopen. Na de opfrispartij ik naar de Bar. Nu op het terras een mooi glas Verdejo uit Rueda (1,30 euro) met ansjovis/olijven/piment sticks (extra) besteld. Even pauze houden. Ook even naar huis gebeld, maar de verbinding was slecht.

In de Albergue al mijn spullen, behalve natuurlijk wat ik aanhad in de wasmachine voor 3.00 euro. Drogen doet het buiten van zelf wel. Nu naar de bar om de voetbalwedstrijd Engeland tegen België te kijken. Maar daar stond de TV zender eerst op Wimbledon Djokovic tegen Nadal. Daarna gaat de zender pas over naar de voetbal.

Morgen loop ik naar Burgos, voor intimi weten wel dat ik dat wel spannend vind. Nu, 19.00 uur aan de pizza, want meer is niet te krijgen.

Ik ga nu "posten", dus al het andere wat vandaag nog kan passeren komt in het volgende verslag.

34e loopdag, zondag 15 juli. Van Atapuerca naar Rabé de las Calzadas. 33 km. 27 graden. Het begon weer wat mistig en gelijkeen aardige klim en daling. De temperatuur was heerlijk. Toen de mist optrok kon ik genieten van de prachtige omgeving. Het werd al snel warm en grote stukken door open terrein. Dus warm. Gelukkig kan ik daar goed tegen. Soms een heerlijk windje. Toch weer een bijzondere dag. Voor het eerst had ik mijn wekker niet gezet. Ik ging al om 20,30 uur slapen en dacht dat ik wel op tijd (?) Wakker zou worden. Dus niet, om 06,30 uur kwam ik bij de mensen. Anderen in mijn kamer heb ik niet horen vertrekken. Dus ik zal het wel nodig hebben gehad.

De ene bar voor een ontbijt ging zondag niet open en de andere pas om 08,30 uur. Ik dus zonder mijn koffie+ op stap. Ik op weg naar Villalval, een plaatsje waar ik al sinds 2014 verliefd op ben geworden. Ik zal het uitleggen, tijdens mijn eerste Camino kwam ik na een afdaling van een flinke heuvel het dorpje binnen. Wanneer ik een bijzonder huis zie, vooral waar niemand er meer in woont, maak ik er een foto van. Zo ook van betreffende huis.

Ik wilde erg graag in dat dorpje een koffie drinken, maar helaas geen bar te vinden. Wel 3 km verderop. Daar op het terras zittende begon het bij te malen. Ik zou daar, het dorpje waarvan in van het huis een foto had gemaakt, wel een bar met Albergue willen beginnen dacht ik bij mezelf. Dat speelde af in mei 2014. In september ben ik mijn echtgenote Lucia met auto en caravan o.a. naar Spanje gegaan om te laten zien wat en waar ik o.a. ben geweest en heb geslapen. Natuurlijk ook even langs het huis in Villalval geweest. Het huis was al zeker 15 jr. niet bewoond geweest, de planten kwamen door de stenen muur. Maar het was een zo mooi, karakteristiek pand. Wij daar proberen de eigenaar te achterhalen. Het bleek uit een erfenis aan 5 zussen toe te behoren. We hadden een telefoonnummer en in Nederland na vele andere tel. nr's te hebben gekregen van wie eigenlijk de soort woordvoerder zou zijn. Nou, ik spreek geen Spaans en Lucia een beetje. De communicatie vlotte niet zo erg en heb het een beetje laten rusten.

Afgelopen september, tijdens mijn laatste Camino tocht "Via de la Plata" vanuit Sevilla naar Santiago de Compostela (1050 km.) Kwam ik in contact met een Duitser die ook deze tocht liep en was getrouwd met een Spaanse vrouw. Ik vertelde hem mijn verhaal en hij bood aan via zijn vrouw voor mij het nodige uit te zoeken. Toen ik thuis kwam heb ik met Lucia er over gesproken en Lucia ging akkoord dat ik een bod zou doen op dat huis. Ik/wij/? zouden dan van april t/m sept. daar een Albergue houden. ER zijn ook heel veel mensen die het leuk vinden om als vrijwilliger in een Albergue te werken. Ik had al met de soort lokale overheid begrepen dat het kon met het huis..

Uiteindelijk een bod gedaan en dat vonden ze te laag. Er volgde een tegenbod wat ik had geaccepteerd. Ik dacht, YESSSSS, ik heb een huis in mijn geliefde Spanje. Het huis stond dus al minimaal 15 jaar leeg en niemand deed er iets mee, of geïnteresseerd. Even later kreeg ik een bericht dat een oom het ook wel wilde kopen (Nu pas, denk ik, omdat iemand de toon (Bod) heeft gezet). Vanaf dat moment is alle communicatie gestopt vanuit hun kant uit. Heel jammer, maar ik had er wel vrede mee want hier kun je toch niet tegenop.

Toen ik mijn plan had opgevat weer een camino tocht te gaan lopen, nu vanuit Frankrijk was er nog niets aan de hand. Ik zou 18 juni gaan lopen omdat er een feestje was gepland op 16 juni. Toen dat helaas niet doorging heb ik mijn vlucht een week naar voren gehaald en op 11 juni te gaan vliegen naar Lyon om daar met de trein naar Le Puy en Velay te gaan, met in mijn "verre" achterhoofd wel tot Burgos te gaan lopen, vlak bij het plaatsje Villalval om te kijken of er al iets met het huis was gebeurd. Omdat ik helemaal niet wist hoe alles ging lopen heb ik altijd gezegd: Ik weet het niet, Ik weet niet wanneer ik terug ben. Lucia zei wel, als je maar uiterlijk 1 augustus terug bent. Helemaal niet van plan om helemaal tot Santiago de Compostela te lopen. (1500 km.) Maar alles liep zo voorspoedig dat ik in mijn achterhoofd daar al wel mee bezig was. Maar het hangt van zoveel factoren af. Het weer, evt. Blessures etc. Een paar dagen geleden had ik echt zoiets van, ik kan Santiago de Compostela halen als ik iedere dag tussen de 30 en 35 km. Zou lopen wat voor mij tot op heden geen probleem was.

Vanochtend ging ik om 07.00 uur van start. 5 km. voor Villalval. Toen ik daar aankwam was de staat van het huis nog steeds hetzelfde. Ergens gaf het mij wel wat hoop aan de andere kant kun je niet tegen een Spaanse familie de strijd winnen. Ik had een beetje gehoopt dat er al wat aan het huis was gedaan, want dan heeft men er plannen mee en niet alleen als investering/belegging gekocht. Daarna door naar Burgos. Daar op een terras een heerlijk biertje met iets zoets, wat ik nog in mijn rugzak had voor het geval, gebruikt. Ik had toen pas 20 km. gelopen en wilde, ondanks dat Burgos een hele leuke, mooie stad is, toch wat kilometers maken. Nu uiteindelijk in een erg gezellig klein stadje Rabé de las Calzadas gestopt en een Albergue gezocht. Bij binnenkomst zag ik al een gezellige bar met groot TV scherm, dus er kon straks in ieder geval naar de WK finale gekeken worden. Ik wilde in de Albergue van de kerk overnachten en daar verwachtte mij een speciale ervaring.

Het was ondertussen 14,30 uur. Ik mij aangemeld. De regie werd mijn geheel uit handen genomen. Ik moest eerst mijn loopschoenen uitdoen, wat ik kan begrijpen. Nu inschrijven. Toen de dame daar mee klaar was en een "heel" protocol had doorgelopen naar mijn rugzak. Ik moest eerst mijn slaapzak er uit halen en op mijn bed leggen. Ze bleef er bij staan tot het was gebeurd. Toen vertelde ze dat er geen andere soorten kleding op het bed of op de grond mocht worden neergelegd. Mij rugzak moest in een soort grote vuilniszak en al mijn kleding moest in een andere plastic zak. Toen wilde ik mijn waterfles vullen en deed dat in de keuken, Zij was met een andere Pelgrim bezig maar kwam gehaast aanlopen dat de keuken voor het koken is en dat water uit een andere kraan gehaald moest worden. Toen zei ik, wat geïrriteerd dat het "nu" wel genoeg was. Ze sprak gelukkig een beetje Engels. Daarna werd het betreffende de bemoeizucht rustig. Ik snel mijn spullen uitgewassen en snel weg naar de bar, waar ik nu zit en mijn verhaal van deze dag schrijf.

Nu 16,15 uur en ga straks heerlijk naar de WK finale kijken. Op dit moment staat wimbeldon nog op. Op het terras van de bar zat een Canadees vader van 72 met zijn dochter. Zij liep een week mee met haar vader en daarna zijn 1e zoon en ruim een week later zijn 2e zoon. Na iedere week gaat zijn kind weer naar huis. Heel grappig en bijzonder. Wel leuk. Tijdens de voetbalwedstrijd werden we helemaal opgenomen door 3 Spanjaarden. Drankjes uitwisselen en zo. Ook weer heel gezellig.

Om 19.00 uur ik naar de Albergue om daar te gaan eten. Ik bleek de enige te zijn. Ben benieuwd. Vooraf beetje spijt ik had liever in bar gegeten. Nadat het eten was opgediend schonk ik een glas wijn in voor mezelf vanuit een karaf en dat was helemaal fout. Er stond 2 bijna identieke glazen voor mij en moest het in het andere glas inschenken. Dat glas was nl. voor het water. Toen vroeg de Dame hoe het met mij ging. Ik antwoordde "Slecht". Waarom vroeg zij. Ik zei: ik vind u niet prettig en legde uit dat zij mij als een kind behandelde wat helemaal niets mocht. Zij werd boos en zei dat ik geen goede Pelgrim was en begon maar door te ratelen. Zij belde een andere vrouw en die kwam binnen en zei niets. Ik zei, ik ben Aad. Ik ken u niet. Maar ik u wel???? De sfeer was om te snijden.

Ik was de enige in de Albergue men begon allemaal vreemde dingen tegen mij te zeggen. Ik had gelijk geen trek meer. Dus de helft bleef op het bord. Toen begon ze te vertellen dat de mensen in Afrika honger leiden. IK maar verder mijn mond gehouden. Op een gegeven moment heb ik mijn spullen gepakt en ben weggegaan en naar een andere Albergue gegaan. Daar zaten pelgrims die ook daar al waren kijken en daar niet zijn gaan slapen om hetzelfde gevoel. Daar ontmoete ik een ouder stel uit Brittannië (Frankrijk) Zij waren vanuit huis naar Santiago aan het lopen en hadden er al 1300 km. op zitten. Ik ondertussen ook al 1100 km. We hebben er enorm om gelachen

35e loopdag, maandag 16 juli van Rabé de las Calzadas naar Itero de la Vega. 39,5 km. 23 graden. Omdat er op de slaapzaal een man zo hevig, continue snurkte heb ik mijn oordoppen maar in gedaan. Ik had mijn wekker om 05,30 uur gezet om op 06.00 uur te kunnen vertrekken. Wekker dus niet gehoord en werd pas om 06.30 wakker. Dus een uur verloren wat jammer is vanwege mijn geplande afstand. Een hele donkere lucht en twijfelde om alvast mijn regenhoes om mijn rugzak te doen. Alhoewel de donkere lucht mij regelmatig volgde is het droog gebleven. Het was heerlijk loopweer, niet te warm.

Om 10.15 uur kwam ik in Hontanas aan waar ik in 2014 heb overnacht. Een leuk klein dorpje met gezellige terrasjes. Ik had zo'n trek in mijn biertje. In principe is dat om 11.00 uur maar nu was het even anders. Het viel goed. IK heb de indruk dat mijn spieren het nodig hebben. Nu nog 9 km naar Castrojeriz. Een prachtige route, 10 km lange, rechte, vlakke weg/pad. Om 12.15 uur kwam ik aan in Castrojeriz. Ik had toen 28.5 km. gelopen. Ik besloot verder et gaan. Het was

nog erg vroeg en wilde toch meer dan 30 km. Lopen. Alleen moest ik dan 11,5 km. overbruggen. Ik voelde me nog steeds goed, was niet te warm, dus na een heerlijke pastamaaltijd met een grote pils ik weer verder. Ik wilde eigenlijk het dagmenu nemen met erg veel lekkere gerechten op de kaart voor 11.00 euro. Maar dat kon pas vanaf 13.00 uur. Ik dus reuze pech. Om 12.45 uur vertrokken met direct een stevige klim stevige, lange klim van 14%.

Dat was even afzien. Tussendoor kwam regelmatig de zon door. Toen ik boven kwam nog een stuk op hoogte blijven lopen en toen aan de afdaling van 18% begonnen en weer zeker 10 km. een lang pad waar geen eind aan kwam. Je kon niet zien waar het eindigde. Heel ver in de verte kwam er weer een heuvel. Mentaal was dit een zware middag. Er kwam geen eind aan en ik had al aardig wat km. in de benen. Ik had het zwaar. Uiteindelijk om 15.00 uur aangekomen in Itero de La Vega en 39,5 km. afgelegd. Ik op zoek naar de Albergue Municipal. Deze ligt meestal bij een kerk, dus ik op zoek naar de kerk. En ja hoor. Ik was de eerste en bleek later ook de enige. Na het ritueel ik naar de bar waar ik eerst een grote bier had genomen. Ja hardloophvrienden, ik ga bier lekker vinden. Daarbij ook gefrituurde inktvisringen. Dat was even extra genieten. Ik begonnen aan mijn verhaal. Om 16,45 uur ging men sluiten en moest ik dus vertrekken.

Ik uiteindelijk 2 uurtjes geslapen. Gaf een heerlijk gevoel, een beetje uitgerust. Ik om 19.00 uur weer naar de bar, want men had gezegd dat men om 19.00 uur weer open ging. Om 19,30 uur nog steeds niet. Ik uit nood maar naar de supermarkt van 30 vierkante meter. Ik een bakje gemengde vissalade, 4 bakjes yoghurt en 2 blikjes bier gekocht. Ik op het bankje tussen de kerk en Albergue ik mijn avondmaal genuttigd. Gelukkig had ik 's-middags al mijn inktvisringen gehad dus viel de trek wel mee. Ik had als noodvoorraad nog steeds een fles Rose in mijn rugzak, maar deze openmaken voor mij alleen zag ik niet zo zitten.

Toen nog maar even kijken of de bar open was en ja, 08.15 uur was deze open. Ik een glas rode (rioja) wijn besteld en moest 1,30 euro afrekenen. Daar verder mijn verhaal van deze dag afgemaakt. Nu al weer 22.00 uur en ga richting mijn bed. Morgen nu vroeg op want er is verder niemand dus hoef ik geen oordoppen in en hoor wel mijn wekker. De planning is slechts 31,5 km. te gaan lopen naar CarriÛn de los Condes.

36e loopdag, dinsdag 17 juli van Itero de la Vega naar CarriÛn de los Condes. 32 km. 31 graden
Om 06.25 uur vertrokken na mijn ontbijt van 2 bekertjes yoghurt welke ik gisteravond heb overgehouden van mijn avondmaal. Het begint al met een lang recht heuvelachtig pad en het belooft een warme dag te worden. Geen wolken en gelukkig de eerste paar uur een heerlijk windje. Rond 7,45 uur kwam ik aan in het dorpje Boadilla del Camino waar ik zoek ging naar mijn kopje koffie. Ik ben van de route afgeweken en het dorpje in gegaan. Daar was een albergue waarbij een bordje stond van Bar-restaurant. Ik zag verder niets, ik aan een daar aanwezige amerikaan gevraagd en ik moest achterom. Daar een reuze bak koffie en een werkelijk reuze pain choco. Uiteindelijk moest ik 2.50 euro afrekenen en allemaal erg lekker.

Direct buiten het dorpje was een kanaal met een bomenrij. Net een Hollands landschap. Met het windje in de rug en het geruis van de bomen creëerde een heerlijk loopgevoel. Daarna zeker 20 km. Een recht stuk vlak land zonder enige schaduw. De zon brandde over je hele lichaam behalve het gedeelte waar mijn rugzak zat. Ik was veel hou wel van lange, rechte stukken maar dit was wel heel zwaar mede vanwege de warmte. Ik zou te vroeg op plaats van bestemming komen dus ik besloot in het een na laatste dorpje te stoppen.

Het was 12.15 uur en kwam, heel vervelend een erg leuk terrasje tegen in villacazar de Sirga . Ik heb daar van een werkelijk heerlijke 3 gangen lunch genoten met wijn en dat voor 9.50 euro. Ik had toen ik bij het terrasje aankwam een grote bier besteld, maar bij het menu zat ook nog een karaf rode wijn. Pufffff, een hele opgave. Ik heb daar zeker een uur gezeten, ennnnnne genoten.

Ik had nog 5,5 km. te gaan naar CarriÛn de los Condes. Er zat helaas nog een klein heuveltje in. Ik kwam daar gelukkig in een gezellig, wat groter stadje aan met verschillende terrasjes. En de zon

bleef maar schijnen. Het was toen ongeveer 15.00 uur. Ik naar mijn Albergue gelinieerd aan een kerk. Ik zag bij binnenkomst van het stadje een klooster waar je kon slapen. Ik daar naar binnen maar alle slaappleatsen waren al bezet. Ik verder het stadje in en zag op mijn lijst dat daar Albergue Parroquial de Santa Maria was met 52 bedden. Het lag direct naast de kerk. Daar hadden ze gelukkig plaats voor deze Pelgrim. Na het gebruikelijke ritueel heb ik eerst 2 uur geslapen, want ik was best wel moe.

Ik om 17,30 uur het stadje verkennen. Er waren best wel leuke straatje waar overal wel wat te beleven viel. Op een gegeven moment zag ik 3 mannen zitten welke ik vandaag al diverse malen was tegengekomen. Zij bleken geen pauzes te hebben genomen vandaar dat ik ze al een paar maal was gepasseerd. We raakte aan de praat en bleken 3 Oostenrijkers te zijn die vanuit Genève waren gaan lopen. Een zelfs vanuit regio Wenen.

Het werd een heel gezellige middag verder. Er zaten ook een Belgische vader met zoon die de tocht met de fiets deden. Allemaal hadden daar gegeten en de Belgische vader had maar de helft van de pizza opgegeten. Toen zij weg waren heb ik als echte Pelgrim de andere helft maar opgegeten. Want weggooien is toch ook niet goed. Met mijn stevige lunch van vanmiddag en de halve pizza kwam ik min dag wel door. Ik heb wel een stookbrood gekocht want morgen, wanneer ik om 06.00 uur wil starten, is er nog geen bakkertje open en is er pas na 17 km. Kans op koffie+. Ook heb ik een 4-pack naturel yoghurt gekocht voor morgenochtend want dat was me vanochtend goed bevallen.

Nu 20,20 uur ben ik klaar met mijn verhaal voor vandaag te schrijven en ga het nu posten.

Vervolg dinsdag 17 juli.

Na het posten ben ik op een terras verder te schrijven. Daar 2 echt mooie glazen wijn (Verdejo) voor 3.00 euro met extra's. Daar wordt je blij van. Op een gegeven zei de Oostenrijker dat voor hem een camino wel iets is met 1000 verhalen. Hij heeft gewoon gelijk, want er gebeurt steeds zo veel en komen zoveel verhalen/gebeurtenissen voor.

Ik sliep in een werkelijk keurige Albergue geleid door nonnen. Men heeft daar gezamenlijk gegeten bereid met voedsel wat een ieder had meegebracht. Heel apart. Het zag er zo gezellig uit, men zat aan lange tafels. Om 21. 30 uur gaan slapen. Het moest niet later worden want om 22.00 uur gaat de buitendeur op slot en dan wordt het buiten slapen.

37e loopdag, woensdag 18 juli van Carrion de los Condes naar Sahagun. 39 km. Warmte deze dag: ; s'ochtends 25 en 's-middags 32 graden. Deze dag werd gekenmerkt door een lang vlak en recht pad. Wel 16 km. Lang. Zo saai. Gelukkig ben ik vroeg van start gegaan, 06.05 uur. Om 05,30 uur opgestaan en eerst nog even 4 bekertje naturel yoghurt opgegeten welke ik gister had gekocht. In ieder geval iets in de maag want in de Albergue kon men niet ontbijten en de Bakkertjes + koffie waren nog dicht.

Het was was licht bewolkt en verder zag je dreigende wolken. Even later hoorde je gedonder. Later in de middag zelfs lichtflitsen. Gelukkig blaast de wind het weg. Op een gegeven moment zag je links en rechts donkere wolken en middenin helder. Om 09.10 had ik al 16.8 km gelopen, ging dus wel heel snel, kwam ik aan in Calzadilla de la Cueva. (Wat een mooie namen hĚ) Hier heb ik in 2014 overnacht, dus bekend terrein. Op het terras van de bar heerlijk 2 Café Amerikano genomen. Ik had nog stookbrood van gisteren dus dat heb ik daar heerlijk opgepeuzeld.

Het ging voorspoedig. Mijn plan was om in ieder geval 31 km. Te gaan lopen en maar zien hoe het verloopt. Alles ging zo soepel dat ik na mijn macaroni maaltijd om 12.00 uur besloot om toch maar door te lopen. Uiteindelijk 39 km. gelopen. Op een gegeven moment voelde ik wat regendruppels. Aziaten die vlak voor mij liepen deden gelijk hun poncho's om.

Ik keek eerst maar even omhoog en dacht daar wordt je niet nat van. En dat bleek ook zo. Het water

was eerder verdampt dan dat je er erg in had.

In de ochtend en ook gisteren had ik wat last van pijn onder mijn rechter schouderblad. Omdat ik bij de start van mijn Camino last had van de bal onder mijn linker voet had ik een golfballetje meegenomen om deze onder mijn voet te rollen. Het verlicht enorm. De pijn daar is overgegaan. Nu kon ik het golfballetje prima gebruiken om met het balletje tegen een muur te gaan staan en de gevoelige plek daarmee te behandelen. Rollend van boven naar beneden en van links naar rechts. De mensen stonden mij zo vreemd aan te kijken maar het hielp. Het deed wel "erg" pijn.

Om 13.30 uur kwam ik aan in Sahagun. S' middags was het erg warm. Ik sliep in een oude kapel. Van binnen modern en mooi ingericht. Keurige voorzieningen. Er waren al veel Pelgrims aanwezig. Veel stellen en vooral jongelui lopen niet al te veel kilometers en gaan op tijd relaxen. Zij waren gezamenlijk een maaltijd aan het bereiden. Heel gezellig. Ik na op pad, het stadje in. Al snel kwam ik op d Plaza met allerlei restaurantjes. Ik had al geluncht dus maar een wijntje besteld. Een heerlijke Verdejo uit Rueda besteldik moest 1.30 euro betalen en bij "ieder" glas kreeg ik een schaalte met 3 gefrituurde visjes of schaalte heerlijke olijven. Later ook nog Spaanse kaas en chorizo. Onbegrijpelijk dat het uit kan.

Voor eerst ben ik de tour de France aan het kijken. Een mooie etappe waar Dumoulin 2e werd. Op verzoek werd overigens het kanaal op sport gezet. De finish was nog niet gedaan of de zender ging weer over op de nieuwszender. Daar kijken ze graag naar. Nu 18.30 uur. Stop ik voorlopig en ga ik kijken waar ik iets kan eten. Alhoewel, zoveel trek heb ik niet na al die hapjes. Ik ging nog even langs terrasjes op de plaza. Ik zag daar Hans en Trudy? Nederlanders welke ik gisteren ook al op een terrasje had gehoord in gesprek met een andere Nederlander. Ik vroeg of ik bij hun op het terras aan tafel mocht komen zitten. Natuurlijk zeiden zij. Was zo een leuke ontmoeting weg. Verhalen over en weer. Trudy had een bedrijf wat o.a. ook voor de NS werkt op zoek naar goede mensen. Heel interessant. Nu is het ondertussen 20.40 uur. Ik ga kijken of ik nog iets wil eten.

Onderweg naar mijn Albergue kwam ik Wouter de Italiaan tegen welke ik al weken geleden ontmoet had en nu weer. Leuk! Weer vol verhalen want wouter heeft ook de drie Oostenrijkers welke ik de laatste dagen heb ontmoet we zaten dus met elkaar een drankje te drinken. Om 22.00 uur en een beetje meer ging ik slapen.

De verslagen van de laatste 5 dg van wo. 18 juli t/m ma. 23 juli zijn weg. In mijn programma kan ik deze niet meer terugvinden. Alleen een document met de beginregel. Ik probeer de tekst nog te achterhalen an anders, wat niet meevalt in mijn geheugen terug te halen.

Ik zal wel de dagroutes aangeven:

37e looppdag, Woensdag 18 juli van Carrio de los Condes naar Sahagun. 39 km.

38e looppdag, Donderdag 19 juli van Sahagun naar Mansilla de las Mulas 37 km.

39e looppdag, Vrijdag 20 juli van Mansilla de las Mulas naar Villadangos del Pelramo 35 km.

40e looppdag, Zaterdag 21 juli van Villadangos del Paramo naar plaatsje 2 km. naar Astorga. 31 km.

41e looppdag, Zondag 22 juli van Astorga naar Acebo. 34 km.

42e looppdag, Maandag 23 juli van Acebo naar Cacabelos. 33 km.

Er is die periode ook weer veel gebeurd. Op een gegeven moment kwam ik in een dorpje waar bij de Albergue stond dat je gebruik kon maken van massage. Ik had al een paar dagen last van mijn rug en dacht hier maar gebruik van te maken. Dus een tijd geblokt. Ik had al zo een beetje het idee van een mooie Spaanse schone, maar helaas het werd een wat gedateerde Spanjaard. Maar na de Massage was ik een herboren mens. Hij heeft ook nog mijn rug en nek getapet. Ik heb daarna weinig of geen last meer gehad. Het grappige is dat de kosten per donatie waren. Ik dus aan de

dame van de Albergue gevraagd wat een gangbare prijs was en zij zei: 10,00 euro. Al eerder had ik gezien dat men 30.00 euro vroeg. Ik was zo blij dat ik hem 20,00 euro gaf.

In dat zelfde plaatsje moest ik nog eten en kwam een kleine kruidenier tegen en ik even naar binnen. Daar stond een jonge Franse dame met een pak macaroni, potje pesto, zakje gemalen kaas in haar handen. Ik vroeg haar, zullen we samen de maaltijd doen. Ik heb in de koelkast van de Albergue nog een halve fles Rose staan. Snel werd mijn vraag positief beantwoord. Ik de helft van de kosten betaalt en op naar de Albergue. Zij wilde eerst nog even douchen en wat later gingen we, ik bedoel "zij", de pasta koken. Bij ons aan tafel zaten een Amerikaanse dame, een jonge dame uit Slovakije en een jongedame uit Polen. Als snel bleek dat mijn halve fles rosé de avond niet zou halen dus ik snel naar de winkel. Ik was er ampel binnen en de winkel wilde sluiten en een fles rode "Bierzo" wijn gekocht. Ik en zij blij. Het is nog een hele gezellige avond geworden.

We lopen al een hele tijd op relatief grote hoogtes. 22 juli b.v. liep ik o.a. door Foncebadon. Hier had in 2014 overnacht. Het licht op 1440 mtr. En is daar best relatief fris. Toen was er deze kleine Albergue, een super kleine winkel en een restaurant. Nu hebben meer mensen deze idyllische plek ontdekt en nu waren er meerdere Albergues en meerdere winkeltjes. Ik moet zeggen de sfeer was wel bewaard gebleven.

Nog een leuk verhaal. Het gaat over zat. 21 juli en zondag 22. Juli. In Villadangos del Paramo logeerde ook een dame uit Zweden. Ik had daar niet met haar gesproken maar mijn 3 Oostenrijkse Camino vrienden wel. En later bleek dat ze ook over mij hadden gehad. Ik om 06.00 uur die ochtend op pad en tegelijkertijd ook Mia de Zweedse dame. Het was nog erg donker dus ik loop aan de rand van de weg i.p.v. het grind pad ernaast. We hebben bij vertrek niet kunnen ontbijten en na zo'n 5 km. was er een super klein dorpje waar ook een Albergue was gevestigd en daar stond aan het huis ook een bordje "Bar". Verder geen beweging, maar ik dacht toch maar even het paadje in lopen. Ik zag een deur met zo'n hoorgordijn en ik toch maar even naar binnen. Daar zaten een paar mensen die in deze Albergue hadden overnacht en bezig waren aan hun lunch. Ik zat amper en Mia kwam binnen en zette zich bij mij aan tafel. Natuurlijk raakten we in gesprek. Zij schijnt vlak achter mij te hebben gelopen en had zorgen gemaakt over mijn veiligheid. Zij zei, het leek wel op een camicaze poging, waar ik mij helemaal niet van bewust was. Wanneer er een van de zeer weinige auto's langs kwam ging in in de berm staan. Maar toch...

Toen we allebei onze koffie+ hadden genuttigd stapten we allebei op en onze body language zei dat we een stuk samen zouden oplopen. Zij had ongeveer hetzelfde tempo al ik dus al snel kwamen we aan het praten. We hebben de gehele dag samen opgelopen. Zo'n 31 km. In Astorga, ons doel hebben we samen geluncht en toen kwam een Italiaanse jonge dame waarmee Mia al eerder had samen gelopen bij ons zitten en heb samen naar onze overnachtingsplaats, zo'n 2 km. verder. In een gehucht waarvan we wisten dat ze maar 10 slaappleatsen hadden. Het bleken er uiteindelijk 6 te zijn. Toen we daar aankwamen stond een dame glimlachend ons te ontvangen. We bleken de eerste en bijna enige klanten te zijn. Even later melde zich ook nog een Koreaanse dame. In het dorpje was verder niets te beleven. De Albergue dame vertelde dat er 3 km. Verderop een restaurant was en dat men ons hiervoor graag wilden komen ophalen en terugbrengen. Wij al snel gezegd dat het ons een uitstekend idee leek. Zo gezegd en gedaan. Daar echt heerlijk gegeten incl. Wijn voor maar weer die 10.00 euro. We begrijpen nog steeds niet hoe men daar van kan leven.

De volgende dag zou Mia nog zo'n 18 km. Met mij meelopen want zij moest diezelfde dag nog terug met de bus, waarvan stond aangegeven dat die voorziening in dat dorpje aanwezig was. Want ze moest de volgende dag met de bus of trein (beide mogelijk vanuit Astorga) naar Madrid omdat zij daar vandaag de volgende dag zou terugvliegen naar Zweden.

In het betreffende dorpje Rabanal del Camino aangekomen, overigens door een prachtig gebied,

bleek er van een busverbinding geen spraken. Wij hier en daar nagevraagd, de enige oplossing was een taxi welke ongeveer 30.00 euro kostte voor 20 km. En een dag van te voren te zijn aangemeld. Dat lukte dus niet. Ik een aantal mensen aangesproken om te kijken of iemand haar naar Astorga zou willen brengen. Ik nog een stel, welke zojuist in de auto wilde stappen aangesproken en vertelde dat ze de andere kant op moesten en wanneer ze terugkwamen waarschijnlijk Mia wel naar Astorga wilden brengen. Ik afscheid genomen en gezegd dat ik verder wilde en Mia gaf aan alvast te gaan proberen lopend naar Astorga te gaan. Ze is daar veilig aangekomen. Wat ik wel heel bijzonder vond is dat zij mij haar Hoofdlamp gaf omdat zij deze niet meer nodig had en ik, voor mijn veiligheid goed kon gebruiken. Ik moet zeggen dat ik deze nog vele malen tot op heden heb gebruikt.

Nu verder met mijn normale verslag.

43e loopedag, dinsdag 24 juli van Cacabelos naar Cebreiro, 37,5 km. 24-28 graden

Helaas pas om 06.45 uur vertrokken zonder nog iets gegeten te hebben behalve een stuk meloen wat ik gisteren over had gehouden. Was overigens wel erg lekker. Ik had mijn wekker niet op de juiste dag ingesteld. Nu dus gewoon continue ingesteld op 05,30 uur.

Deze Albergue, gekoppeld aan de kerk was heel onderscheidend van alle anderen. Het waren slaapcabines zoals strand hokjes bij de zee. Ieder hokje had 2 slaappleatsen.

Het was bewolkt, dus lekker om te lopen. 7,5 km. naar Villafranca del Bierzo om daar een kopje koffie+ te gaan drinken. Gelukkig waren er bar's open.

Vandaag is het een heftige dag geworden. Ik wist niet tot waar ik zou lopen, temeer omdat ik zo laat ben vertrokken. Uiteindelijk heb ik 37,5 km. gelopen hetgeen ik zeker niet had verwacht. Ik heb van 450 mtr. tot 1330 mtr. moeten overbruggen. Bijna 900 meter. Het leken er wel 1500 te zijn, zo zwaar, zeker op het eind waar de grootste klim was. Ik moet natuurlijk ook accepteren dat ik al heel wat kilometers achter de rug had.

Na 16 km. kwam ik in het dorpje Trabadelo aan waar ik in 2014 in een Albergue van een Nederlandse vrouw heb gegeten. Deze was nu (redelijk vroeg in de ochtend) gesloten maar ik hoorde door een raam een stem. Ik riep: Is hier nog steeds een Nederlandse vrouw aan het werk? Al snel kwam een gil van: ja hoor. De deur ging open en bestelde een bier, het was rond 10.00 uur. We hebben heel leuk gesproken en is nog steeds zeer succesvol met haar Albergue met restaurant.

Toentertijd had ik haar al wat zaken gevraagd betreffende een eventueel te beginnen Albergue.

Toen maar weer verder gegaan. Al, bij elkaar, al zo'n 15 km. Langs een weg met een betonnen rand gelopen. Boven hoorden we het geraas van een autoweg. Niet erg gezellig. Ik kon mij dat van 2014 nog goed herinneren. Bel fietser schrok mij 3x in de ronde

Onderweg probeerde een oude dame mij staande te houden of ik een camino stempel wil. Indien ja moet je doneren. Grappig om aan geld te komen. Ik kan mij dat ook herinneren van eerdere momenten.

Na 25,5 km. Kwam ik aan in Vega de Valcarce. Niet zo een heel bijzonder plaatsje maar daar heb ik nog een stop gemaakt. Ik wilde wel een Pelgrimsmenu nemen maar dat serveerden ze niet. Dan maar een grote pils. Ik kreeg daar voor mijn 3,00 euro nog een bak chips bij en een grote punt Empenada. Dus mijn honger was al een beetje gestild. Hier begon de echte klim van 12 kilometer van 630 naar 1330 mtr. Het was gewoon erg zwaar. Op het eind had ik geen puf meer over.

Het dorpje Cebreiro is wel een heel aparte. Heel klein met karakteristieke gebouwtjes. Wel heel toeristisch. Vlakbij was ook een groot recreatieterrein. Hier de Albergue Municipal opgezocht. Het was toen al 15,30 uur. Voor mij redelijk laat. Vlak voor mij stopte een busje en werden een groep mensen uitgeladen met een pelgrimspaspoort in hun hand. Ze wilden ook overnachten in deze Albergue. Ze zagen eruit met slippers en droge kleding alsof ze zo uit bad kwamen. Ik vroeg ze vanwaar ze waren komen lopen. Villafranca del Bierzo, dat was 30 km. terug. Deze mensen nemen

zichzelf gewoon in de maling. Maar ja zij zijn gewoon gelukkig, wat ik mij niet kan voorstellen. Maar zij hebben ook de Camino gedaan.

Deze Albergue had 104 slaapplekken, dus gewoon groot. Na gedoucht te hebben ik op naar een bar om in eerste geval de tour de France te zien en dit te koppelen met een Pelgrimsmenu. Helaas geen Pelgrimsmenu op de kaart toen maar een grote pils met een schaal Chorizo (pittige Spaanse mettworst) besteld. Toen de uitzending was afgelopen ik terug naar de Albergue. Toen maar even op bed gaan liggen. Ik had nog een halve fles wijn over van gisteren, een blikje sardines, Spaanse kaas en brood. Ook nog wat brood over van mijn Chorizo platte. Dat maar in een servet in mij kleine rugzakje gedaan voor ze het weghalen. Echte zuinige Hollander.

Rond 19.00 uur maar aan mijn eten begonnen in de gemeenschappelijke keuken. Het heeft mij allemaal heerlijk gemaakt. Voor de zekerheid had ik nog wel bij de Tiendra een extra fles rode wijn gekocht. Kwam overigens goed van pas.

Nu 20,15 uur komen er vooral Spanjaarden eten. Dat is hun cultuur. Gelijk werd het geluidsniveau fors hoger. Nog vergeten te vermelden: de dame van de Albergue gaf mij een beneden bed helemaal vrij in een hoek waar ik ook gemakkelijk mijn spullen kwijt kon. Verder kregen mensen die na mij binnenkwamen een bed op volgorde van bezetting. Later kreeg ik pas mensen om mij heen. Ik was beste wel een beetje blij hiermee.

Rond 21.00 uur ga ik slapen en zie wel waar morgen mijn dag eindigt. Ik probeer al 2 dagen mijn retourvlucht op 30 juli te boeken maar iedere keer krijg ik de melding geen internet verbinding terwijl ik deze wel heb. Misschien niet voldoende sterk signaal. Zullen we morgen wel uitproberen in een grotere stad. Dat zal wel Sarria worden, 1,5 dag lopen.

44e loopdag, woensdag 25 juli van O Cebreiro naar Samos. Niet de Griekse Samos. 30 km. 28 graden. Om 06.00 uur vertrokken. Ik heb zeer slecht geslapen. Er sliepen wel 50 personen op een zaal. Boven mij sliep op een olifant gelijkende Pelgrim. Blazen, vreemde geluiden makend en getetter. Wel ieder half uur draaide hij om in zijn bed. Het leek wel of het bed bijna uit elkaar viel. Het bed schudde aan alle kanten.

Vandaag begonnen met wat kleine stijgingen. Ik kwam bijna niet omhoog, misschien nog de vermoeidheid van gisteren. Het was mistig en duurde best wel tot je wat kon zien. Gelukkig had ik een hoofdlamp, gekregen van de Zweeds Mia die naar huis ging en deze nu toch niet meer nodig had, die goed van pas kwam.

In de morgen, toen de wolken waren opgetrokken en verder waren gedaald, verder een prachtige afdaling met mooie vergezichten. Rond 10.00 uur in een stadje en bij een terras met wifi weer geprobeerd een vlucht te boeken. Iedere keer, wat ik ook probeerde, lukte het niet. Kreeg ik een melding dat de verbinding niet tot stand kon worden gebracht terwijl ik wel op internet kon. Ik werd er moedeloos van. Ondertussen zag ik wel dat de prijs zo'n 10% was gedaald. Uiteindelijk mijn dochter Merel maar gebeld met het verzoek dat zij maar mijn ticket bestelde. Ook haar lukte het in eerste instantie niet via mijn App. Toen maar als een nieuwe klant geprobeerd en dat lukte. Zoals het er nu uitziet kom aan in Santiago de Compostela op zat. 28 of zondag 29 juli en vlieg ik maandag rechtstreeks vanaf Santiago naar Amsterdam.

Om 13,30 uur kwam ik aan in Samos waar een gigantisch klooster staat waar ik ook kon overnachten hetgeen ik dan ook maar ben gaan doen. Na alles naar een terras aan de overkant gegaan en daar een heerlijk Pelgrimsmenu genuttigd. En nu ben ik mijn verhaal aan het schrijven, 16.00 uur. Die 30 km. Van vandaag waren voor mijn gevoel, buiten die klimpartijtjes, een makkie. Tijd genoeg om wat meer uit te rusten. Zo meteen ga ik maar een uurtje of 2 slapen. Siesta heet dat hier!!

Rond 19.00 uur een rondje (kon om de Monesteria) gelopen en daarbij een glaasje Albarino, een

van mijn geliefde witte Spaanse wijn, gedronken op een terras. Daarna naar het restaurant gegaan waar ik ook mijn middag lunch heb gehad. Dat was me zo goed bevallen dat ik daar maar ook mijn diner ging nuttigen. En dat ook weer voor 10,= euro. Ik kon kiezen uit 5 voor- en tussen gerechten. Op een gegeven moment begon een man welke met zijn gezin schuin tegenover mij zat te vragen waar ik vandaan kwam. Toen ik zei dat ik uit Nederland kwam begonnen zijn ogen te glinsteren. Hij bleek een soort Veeboer/veehandelaar te zijn die in opdracht koeien koopt uit Holland. Heel grappig, hij kende Nederland dus goed.

Na mijn 2 diners eerste voor het slapen gaan nog maar een rondje gelopen.

Om 21.30 uur gaan slapen.

45e loopedag, do 26 juli Van Samos naar Portomarin. 34 km. 28 graden.

Ik heb een rustige nacht. Goed kunnen slapen. Geen gesnurk van de ongeveer 15 pelgrims.

Na ontbijt in bar 06.10 uur, het verbaasde mij dat deze al om 05,45 uur open was. Ik op stap.

Het was donker en bewolkt dus bleef het langer donker. Mijn nw. Looplamp kwam dus goed van pas. Het Miezeregende, niet dat je daar nat van kon worden. Heerlijk om te lopen. Om 08.15 uur kwam ik aan in Sarria. Ik had toen al weer 12,5 km. Op zitten. Veel langs de weg gelopen omdat ik in het donker niet graag in een bos of of grove grindpaden loop.

Sarria is het startpunt voor met vele Spanjaarden omdat daar de laatste 100 km. Beginnen. Wanneer je deze hebt afgelegd krijg je het Pelgrims certificaat. Ik heb daar mijn 2e ontbijt genomen. Deze sprak me zo aan. Op het moment dat ik daar ging zitten stond een stel op en hoorde dat zij Nederlands waren. We raakten in gesprek, dat gebeurt wel eens. Zij gingen net lopen en we zeiden, we zien elkaar wel. Na ongeveer 2 uur kwam in hen weer tegen, ze waren net gaan zitten op zo'n "onderweg" terras. Ik vroeg of ik bij hun mocht komen zitten. Natuurlijk was hun reactie. We hebben heel erg gezellig zitten babbelen en zijn samen op pad gegaan. Zij liepen ook een flink tempo tot vlak voor mijn en ook hun bestemming was er gewoon ergens in de natuur een boerderij welke ze heel erg hadden ingericht met allerlei soorten drank en eten welke je tegen donatie kon nuttige. Verder hadden ze werkelijk een fantastische bloementuin. Zij wilde daar wat gaan nuttigen en ik niet dus we besloten elkaar wel in Portomarin te zien.

Nog even terug naar toen ik vanuit Sarria begon te lopen. Ik liep langs een klooster met daaraan gekoppeld een Albergue. Daar stonden buiten wel honderd of meer kinderen met evenveel rugzakken. Het was een complete school die was begonnen aan de Camino. Zo zie je dat veel meer, dat zag ik onderweg. B.v een vriendengroep of complete familie. Ik moet zeggen men is daar wel op ingesteld. Ik zag dat er een nieuwe 2e alternatief route is gecreëerd. Dit nom de druk.te ontlasten Ik heb deze genomen. Een mooie route langs noch onbedorven dorpjes. Soms een stevige klim er in. Ik met mijn handen aan mijn broekspijpen geklemd zo op mijn benen drukte als extra kracht van mijn armen om naar boven te komen. Het hielp wel.

Het stadje licht op een helling van de rivier die ik eerst over moest dat betekende tevens dat we flink moesten dalen. Een grote brug over een soort meer en dan weer een klim naar het stadje. Daar aangekomen en heel gezellig stadje met leuke straatjes met veel horeca. Ik naar mijn Albergue van het stadje waar 150 mensen konden slapen. Wel kamers van 8-20 bedden. Ik werd ingedeeld in een kamer van 8 personen. Ik was de 2e en kon dus uitzoeken. Ook hier weer groepen echt jongelui. Alles erg keurig en schoon. Na het opfrissen een terrasje opgezocht omdat ik daar met het Nederlandse stel had afgesproken. Ik eerst een grote pils en ik zag dat mijn burens Pimentos con Padron kregen. Dat zijn gefrituurde pepertjes met grof zout. Ik ben daar dol op maar heb ze tot aan vandaag nog nergens kunnen krijgen. Dus gelijk erbij besteld. Dat was was genieten. Op dat moment kwam het Nederlands stel langs welke zich eerst wilden opfrissen in hun Pension. Hier houdt mijn verhaal heel even op.

Ik ga deze nu posten. Tot mijn volgende verslag.

46e loopdag, vrijdag 27 juli van Portomarin naar Melina. 40+ km. 26 graden.

Nog eerst nog even een verslag van gisteravond. Weer bijzonder moment. Ik had gisteren tijdens het lopen een Nederlands stel uit Nieuwegein ontmoet. In Portomarin zaten zij op een terras met nog 2 dames, 1 uit Nederland en 1 uit Duitsland. Op een gegeven moment vroeg ik of iemand nog moest eten. Het Ned. Stel had al gegeten en de andere twee dames nog niet dus zijn we met z'n drieën een Pelgrimsmenu gaan eten. En van de dames offerde om een ieder een ander voorgerecht te nemen (we konden kiezen uit 5) en samen ervan te eten. Hoofdgerecht voor een ieder. Dat van het voorgerecht was een uitstekend idee. We hadden pasta, tortilla en salade. Verder aan tafel uiterst interessante gesprekken. Ook nu weer blijkt, ieder heeft een verhaal.

Bij het restaurant zaten ook 2 Franse mannen met grote baarden die met een ezel de camino aan het doen zijn. Ik had ze die morgen ook al ontmoet en kort mee gesproken. Ze zijn vertrokken in Genève en gaan als ze "The Way" hebben voltooid lopend met ezel weer terug naar Genève. Die ezel was zo een lief dier. Ik vroeg hun of het geen problemen gaf bij Albergues, toen zeiden ze dat ze in de openlucht overnachten met in geval een soort regendoek boven hun slaapplek. Vanochtend kwam ik ze nog tegen toen ze hun kampement aan het opdoeken (letterlijk en figuurlijk) waren.

Op kamer kamer aangekomen, zo rond 22.00 uur waren er ook 4 meisjes, 2 uit Canada en 2 uit Spanje. Zij studeerde een soort bedrijfskunde en hadden elkaar leren kennen in Canada tijdens een uitwisselingsprogramma. Een van de meden begon mij interessante vragen te stellen. Dat was zo leuk, jullie weten ik kan best wel over iets vertellen. Het werd al snel een groeps gesprek. Op een gegeven moment was het al 23.00 uur en was het tijd om te gaan slapen. Boven mij lag een ander Spaans meisje, ik schat ze allemaal rond 20-23 jaar. Toen ik bij mijn bed stond zei ze dat ze met hetgeen we hadden gezegd: hier heb ik wat aan, hier kan ik wat mee. Heel leuk en vooral dankbaar.

Verslag vrijdag 27 juli van Portomarin naar Melida, The "Pulpo" place. 40.5 km. 26 graden. Ik wilde om 05.30 uur opstaan maar om 05.00 uur waren er al zoveel mensen bezig dat ik daar van wakker werd. Overigens heerlijk geslapen zonder gesnurk. Of ik heb het niet gehoord. Ik even voor 06.00 uur op stap. Aan het eind van de straat kwam er een dame aanlopen richting een hotel. Ik vroeg haar of ik daar ook een kopje koffie kon krijgen. Gelukkig zei ze ja. Ik had nog een stuk brood over van gisteravond van het diner hetgeen ik had meegenomen. Ik moet zeggen dat ik dat altijd doe. Anders wordt het toch weggegooid denk ik

Het was nog pikky donker en wist dat er gelijk een flinke klim kwam de heuvels in. Ik besloot de weg te volgen waar d stijging geleidelijker gaat en in ieder geval kan zien waar je loopt. . Om 11.00 uur kwam ik na 25 km. aan in Palas de Rei. Een grote groep stopt daar. Ik dus door, op naar Merida. Totaal bleek achteraf 40.5 km. Op mijn routeboek stond 37 km. Wel eerst een Bocado Jamon Serrano en een grote pils genomen. Het was ten slotte pils tijd. In de ochtend zeker 2 uur op een een grindpad langs de weg. Niet echt inspirerend. Daarna liep ik door een mooi heuvelachtige omgeving. Bijna vanaf het begin begon het te miezer regenen . Iedereen zijn poncho aan, Ik keek weer naar boven en dacht het zal wel mee vallen. Het duurde al met al best wel lang maar echt nat werd ik er niet van. Wat me wel opviel is dat de mensen, ook al is het uren droog met hun poncho aan blijven lopen.

Op een gegeven moment liep ik door een bos met allemaal Eucalyptus bomen. Een prachtige geur. Om 14.30 uur aangekomen bij de Albergue Municipal in Melida. Het is een soort kantoor/overheidsgebouw. Alles weer keurig schoon. Prima en dat voor 6.00 euro. Je zou zo toch je vakantie kunnen indelen, lekker voordelig.. Ruud en José kunnen daar over meepraten en hebben ook in een Pelgrims Albergue geslapen.

Ik blijf me verbazen hoe ik na ongeveer 1430 km. nog steeds zo gemakkelijk 40km. loop. Mijn schoenen denken daar anders over. Nu ook mij linker schoen laat het stiksel los. In mijn lichaam

nog steeds niets. Hahaha.

Na het douchen naar een Bar om Tour de France te gaan kijken. Ik wist dat het een bergetappe zou zijn. Een mooi glas Albarino en Ribera del Duero begeleiden mijn gekijk.

Mooie spannende rit vol Nederlandse invloed.

Daarna heb ik in de Albergue nog het staartje rode wijn en stuk Spaanse kaas gaan verorberen welke ik nog in mijn rugzak had. Over van een vorige keer.

Daarna ben ik nog even gaan slapen. Daarna op zoek naar een Pulpo (inktvis) restaurant. Dat besteld met weer een van mijn favoriete wijnen: Albarino. Voor Pulpo moet je in Merida zijn. Deze plaats staat daar om bekend. Het was echt weer genieten. Ik zit nu alleen. Vind ik ook heerlijk, dan hoef ik niet te praten. Ook wel eens lekker.

Ik was daar om 20.15 uur en bijna de enige. Nu 20.45.uur werd het druk. Wel allemaal van die "snelle" obers. De mensen zitten allemaal aan lange tafels zoals ook bij onze wijnproeverijen.

Totaal geen bekenden gezien. Dat krijg je wel als je zulke afstanden loopt. De gemiddelde Pelgrim loopt iets kortere afstanden.

Nog 2 dagen te gaan tot Santiago. Ik kom daar zondagmorgen aan. Gemengde gevoelens. Aan de ene kant ga je in je lichaam, zeker berg opwaarts, voelen dat je er al ruim 1400 kilometers op hebt zitten. Aan de andere kant gaat het me nog steeds gemakkelijk af. Nu zit ik in de gemeenschappelijke eetzaal van de Albergue. Het is nu 22..00 uur en ga afsluiten en slapen. Morgen weer een nieuwe dag. Ik zie wel hoever ik kom.

47e loopedag, zaterdag 28 juli van Melida naar O Pedrouzo. 35,5 km. 23 graden

Ik was om 05.00 uur al wakker. Gelukkig erg goed geslapen. Toch nog even blijven liggen, uiteindelijk om 05.15 uur opgestaan. Dus met alles "voor" op het schema. Er waren geen voorzieningen om te ontbijten of om zelf iets klaar te maken.

Ik had gisteren in de supermarkt een soort bolussen gekocht. Een pak van 3 stuks. Daar voor dat ik wegging eentje opgepeuzeld. Uiteindelijk even voor zessen vertrokken. Het was weer lang donker vanwege de bewolking. Toen ik naar buiten liep zag ik dat het zachtjes regende. Ik weer terug naar binnen en de regenhoes over mijn rugzak en zelf mijn dunne hardloop jackje aangedaan. Na een uurtje lopen eindelijk een plek om koffie te krijgen. Rond een uur of tien ik mijn eerste Cafe con Letche tijdens deze Camino besteld. Was toch ook wel weer eens lekker. Hier ook mijn 2e soort Bolus opgegeten.

Rond 11 uur en later leek het wel of men een blik kinderen had opengetrokken. Wel honderden liepen bijna in colonne richting O Pedrouzo. Waarschijnlijk zijn zij gestart in Arzua een etappe plaats terug. Ik maakte me gelijk een beetje nerveus want ook zij moeten ergens slapen. Een aantal dagen terug had ik al gehoord van lokale mensen dat vlak voor ons, een dag eerder wel 1000 pelgrims op pad waren. Die heb ik nu zo ongeveer vandaag ingehaald. Daar wordt je toch niet blij van. Zij zullen het zo gepland hebben dat zij ook zondag in Santiago de Compostela aankomen. Ik wilde in O Podrouzo in de Albergue Municipal slapen. Zij hebben 150 bedden. Toen ik daar aankwam om 13,30 uur stonden daar al zeker 100-120 personen in een rij te wachten voor een slaapplek. De Albergue ging om 13.00 uur open. Voordat ik aan de beurt zijn om ingeschreven te worden ben ik ook zeker 1 à 1,5 uur verder. Ik had een lijst van Albergues, ik deze dus afbellen. In een was er nog plaats maar namen geen reserveringen aan.

Ik als een hazewind, ook na 35 km, daar naar toe. Vlak daarvoor zag ik ook een Albergue en de persoon voor mij had net de laatste plaats gekregen. Ze hadden nog wel een 2-persoonskamer voor 35.00 euro. Daar had ik geen zijn in, dus snel naar die andere. Daar hadden ze gelukkig nog een plaats voor mij. I.P.V. 6.00 euro moest ik nu 12.00 euro betalen. 100% meer. Dan maar een wijntje minder. (Haha). Deze Albergue met een lange naam is vrijwel nieuw. Modern ingericht en sanitair ieder uur schoongemaakt. Ook is er een sauna aanwezig waarvan ik niet weet of deze in de prijs zit. Vlak voor dat ik het stadje binnenliep was er een grote camping met enorm veel dezelfde tentjes.

Daar liepen al aardig wat jongelui rond. Dus speciaal hiervoor georganiseerd.. Na opgefrist te zijn eerst maar iets gaan eten. Toen maar gelijk via booking.com maar een slaappleats gereserveerd in Santiago dC. In het Monesterie van SdC. Ik dus morgen met een gerust gevoel de laatste 20 km. lopen. Grotendeels van de dag heeft het wel "heel" licht geregend. Wel heerlijk om te lopen. Uiteindelijk ruim 35 km. gelopen.

Zojuist de tijdrift van de Tour de France gekeken in de Albergue. Daar mijn blikje olijven met piment, welke ik al zeker een week meedraag, en een fles rode wijn a raison van 5,00 euro naar de tour gekeken. Nu 17,45 uur ga ik maar een uurtje slapen.

Om 19.30 uur ik naar het centrumpje. Omdat ik al geluncht had dacht ik een koelverse koude salade in de supermarkt te gaan kopen en een yochurtje zoiets van een salade, welk in Frankrijk overal te verkrijgen was. Toch maar weer een gezellig terrasje opgezocht voor mijn 2e menu. In ieder geval voldoende gegeten en gedronken. Alleen heb ik nu nog een halve fles rode wijn naast mijn bed staan. Die krijgt ergens wel een baasje.

Er is in de centrum straat wel veel geluid van de jonge lui. Het lijkt wel of er een wedstrijd wordt gehouden. Nu 21.30 uur. Ik ga slapen voor de lange, finale tocht, van 20 km..

48e loopdag, van zondag 29 juli, mijn laatste Camino loopdag van dit jaar van O Podrouzo naar Santiago de Compostela. 20 km.

Wat later op pad, ongeveer 06.45 uur. Eerst had ik nog de laatste van de 3 soort bolussen opgegeten. Heldere hemel en koud. Ik had mijn dunne hardloopjackje maar aangedaan. Na zo'n 5 km. was er een plaats waar ik koffie kon drinken hetgeen ik dan maar ook gedaan heb. Toen ik weer buiten kwam passeerde net een groep jongelui. Het bleek een groep van 230 kinderen te zijn van een organisatie uit heel Spanje die een stuk van de Camino liepen. Ze waren gestart in Villafranca de Bierzo. Ik dacht bij mezelf dat word een opgave normaal te kunnen lopen, want de paden waren eer toen niet zo breed. Achteraf viel dat zeer mee. Ze waren zeer gedisciplineerd. Wanneer er een andere pelgrim wilde passeren riep iemand: rechts houden, welk commando direct werd opgevolgd. Ik raakte al snel met een paar van die jongelui in gesprek. Heel interessant. Halverwege kwamen er dreigende wolken en wind en zag het er naar uit dat het zou gaan regenen. Buiten wat druppels hebben we het droog gehouden. Maar mijn jackje had ik toch wel nodig vanwege de wind.

Om 10.30 uur kwam ik aan in Santiago de Compostela. Ik dacht ik ga eerst mijn certificaat halen want als de hele grote groep komt kan het wel een hele opgave worden. Normaal duurt het wel 1 tot 1.5 uur. Nu slechts 20 min. Ik had dus goed gegokt.

Ik kon pas om 13.30 in de Monesteria terecht. Ik heb daar een kamer kunnen boeken voor 20.00 euro. Toen Lucia en ik vroeger tijdens een Paradores reis voor zo'n kamertje wel omgerekend 200.00 euro moesten betalen. Dan was wel de receptie en ontbijtzaal en restaurant wel veel luxer. Paradores zijn oude karakteristieke gebouwen zoals klooster, ziekenhuizen, gevangenissen etc. Waar ze zeer luxe hotels van/in hebben gemaakt. Als een soort bescherming van cultureel erfgoed.

Toen eerst nog maar willen lunchen, maar ik had nog niet zo'n trek. Ik dacht ik ga mijn eigen lunch regelen. Ik had in mijn rugzak nog een halfvolle fles rode wijn, over van gisteren. Ook nog brood van mijn diner van gisteren en nog stuk kaas. Het was fris weer maar ik zat op het grote plein tegen een pilaar heerlijk uit de wind.

Das was zo ongecompliceerd genieten. Alles is opgegaan. Daar nog even gezeten om te kijken of ik nog bekenden binnen zag komen. Tot nu toe nog niet.

Toen naar de Monesteria gegaan en kreeg daar mijn kamer sleutel. Zo' nonnen kamertje. Klein met wastafel en keurig schoon.

Een uurtje of zo geslapen en daar toen ik ging opstaan toen tegen een plankje waar ik denk een TV heeft gestaan zo enorm mijn hoofd gestoten. Bloeden als een een rund (je).

Na het douchen heb ik heerlijk fris ondergoed aan kunnen doen wat ik nog niet gebruikt had, dus eigenlijk te veel meegenomen. De tot de draad versleten en nog niet weggegooiden sokken aangedaan. Ja, deze waren schoon. (Eerder gewassen). De laatste dagen heb ik mijn spullen aan het eind van de dag niet gewassen want drogen deed het toch niet. Die gaan straks in zo'n vacuümszak.. Beter voor de medepassagiers strak in het vliegtuig.

Nog lekker door het centrum geslenterd en op zoek naar een plaats om te gaan dineren. Ik wilde nog graag een echte paella eten. Toen kwam ik langs mijn "huisbar" waar ze heerlijke pincho's hebben. Ik zit daar nu te schrijven. Ondertussen 2 glazen heerlijke Albarino en een paar van die zulke lekkere pincho's. Ik zie wel hoe mijn "Eet verschaffing vanavond verloopt. Ik heb nl. nog zo'n huisbar/restaurant. Het zal denk geen Pelgrimsmenu" worden. Mensen dit is voor mij zo genieten. Wordt vervolgt. Dat duurde niet lang want op dat moment komen er twee redelijk jonge Spanjaarden naast mij aan de bar zitten. Zij bestelde een glas vermouth. IK dacht, bah wat ouderwets. Ik had al eerder gezien in Spanje dat het daar best wel een populaire drank is. Nu blijkt dat ieder gebied in Spanje wel zijn eigen vermouth heeft. Hij liet wat proeven en ja hoor dit is echt compleet anders. Hier proef je kruiden ipv. zoet. Erg lekker. Helaas vlieg ik morgen terug anders ga ik nog op "vermouth" ontdekkings- tocht.

Ik weer verder. Ik zag dat er nu ook weer een grote kermis met ook een reuzenrad is. Qua eten allen maar zoetigheid en een grote tent waar je alleen Pulpo (inktvis) kunt eten. Nu 18.40 uur was die tent nog helemaal leeg. Zo te zien zijn ze op een massa mensen ingericht.

Jawel op een gegeven moment kom ik een frites kar tegen. Ik patatje met besteld.. Daar op een stenen muurtje opgegeten. Toen weer terug naar de gezellige smalle straatjes. Op een gegeven moment kom ik een geheel nieuw en onderscheidende bar en restaurant tegen. Voor mijn gevoel "italian style ". Ik vraag aan de ober, bleek ook de eigenaar te zijn of de zaak pas nieuw was. Ja, nu 3 maanden open.

Een feest om daar mijn Albarino te nuttigen. Helaas heb ik al te veel gesnakt om hier nog iets te gaan eten. Mocht ik hier, SdC, nog een keer terugkomen ga ik hier zeker eten.

Naast mij zaten 2 jonge Duitse meisjes en die waren ook zo gefascineerd over de opzet van deze bar/restaurant. En gelukkig het werd ook druk. Alles bezet. Ook hier weer opvallend. De ene bar/restaurant is vol de andere gewoon leeg. Waar gaat het daar fout. Interessante "case ". Bijna traditioneel sluit ik mijn laatste Camino avond af met een grote bak erg lekker ijs van de ijswinkel op de hoek. Hummm, heerlijk.

Morgen vlieg ik om 12,40 uur rechtstreeks naar Amsterdam, dus veel tijd om nog iets te doen is er niet. Mijn reiskleren al klaarliggen en de rest al goed, gecompriemd, ingepakt. Ik neem mijn rugzak als handbagage mee dus moet het aan max. afmetingen voldoen. Moet lukken want is op de heenreis ook gelukt. Behalve een paar nw. wandelschoenen heb ik (helaas) niets bijgekocht. Ik ga maar weer bijtijds slapen. Ik heb mijn wekker om 08.00 uur gezet, ik ben benieuwd hoe laat ik wakker wordt.

Verslag van laatste dag maandag 30 juli. Van Santiago naar Amsterdam. Xxx km. Van 23 graden naar 32 graden (in Amsterdam!!).

Om 07.00 uur was ik wakker. Rustig in een Café mijn ontbijt met verse jus d'orange genomen en toen rustig naar de bus naar het vliegveld gelopen. Ik had de bus van 09.30 uur. Wel wat vroeg maar het regende licht dus nog wat gezellig rondlopen is dan ook geen pretje. En de overdekte markt was

bijna nog niets aanwezig.

Ik vermaak me wel op het vliegveld. IK had bij de lokale bakker nog een panne con Chocolat gekocht en daar heerlijk opgepeuzeld.

Heel bizar eigenlijk ik ga in Spanje regen en bij 23 graden weg zonnig en kom in een warm en zonnig Nederland aan met 32 graden. Meestal is dat andersom. Een voorspoedige vlucht gehad, we kwamen wel 20 min. eerder aan. Waarschijnlijk wind mee gehad.

Lucia zou mij ophalen maar de A12 was gedeeltelijk opengebroke, dus allerlei omleidingen en op Schiphol zou het de drukste dag van het jaar worden, waarschijnlijk ook moeilijk te parkeren. Daar maar vanwege de omstandigheden van af gezien. Ik moet zeggen, ik vond dat niet zo erg. Even heerlijk nog een kleine 2 uur bijkomen in de trein. Terug/bijkomen in de "normale wereld". Ik kan terugkijken op een hele fijne, inspirerende, maar weer een totaal andere, Camino. Ik heb weer zoveel leuke en interessante mensen ontmoet met bijna ieder een eigen verhaal. Ontwapend soms. Ik heb in ruim 6,5 week 1510 km. te voet afgelegd. Ik ging even op Google maps kijken en toen bleek dat van Gaanderen naar b.v. Rome 1520 km. is en dan denk ik bij mijzelf, dat is toch wel heel ver weg. En toch is het mij zonder echte problemen goed afgegaan. Hieruit blijkt dat wanneer je gezond bent en vooral het tussen de oren goed zit, een mens tot veel in staat is. Ik ben daar dankbaar voor.

Ik sluit mijn Camino verhalen (40 pagina's) vanuit Le Puy en Velay naar Santiago de Compostela hierbij af met nog te vertellen dat toen ik wakker werd in mijn eigen bed k mezelf afvroeg, hoeveel kilometers ga ik vandaag lopen?

Bedankt voor jullie leuke reacties en kom een keertje langs om de mooie plaatjes te zien en nog zo veel aanvullende verhalen. Bedankt, Aad,